KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BİNDEST YEKBİN

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDİSTANA BAKUR)

YAŞASIN 8 MART

HEJMAR: 38 · NİSAN 2008 · BİHA: 3 YTL

İÇİNDEKİLER

SERMAYE SINIFI İHRACAAT ŞAMPİYONU, İŞÇİ SINIFI SÖMÜRÜ DÜZENİNİN MAĞDURU! 3

BU MÜCADELE AZMİ ÖRNEK ALINMALIDIR! 6

AMED'DE 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ COŞKUSU… 8

SOSYAL SİGORTALAR GENEL SAĞLIK SİGORTASI (SSGSS) YASA TASARISI PROTESTO MİTİNGİNDEN İZLENİMLER… 10

Diyarbakır'da Sosyal Sigortalar Ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı Bir Basın Açıklamasıyla Protesto Edildi.... 13

ADANA'DA NEWROZ'UNDAN İZLENİMLER… 14

AMED NEWROZ'UNDAN İZLENİMLER… 15

Faşizme ölüm, tek yol devrim! 19

AKP'nin "Alevi açılımı" üzerine: Aleviler bu oyuna gelmeyin! 20

Militarizmin Kontra "İyi Çocukları" Askeri Mahkemece Tahliye Edildi!.. 25

Türban Tartışmaları Mecliste.... 27

"Operasyon Değil Demokratik Çözüm Yürüyüşü"nün Diyarbakır Ayağı… 29

HAYIR ÖYLE DEĞİL KEMAL BEY!... 31

DİYARBAKIR'DA PATLAYAN BOMBA VE SONRASINDAKİ GELİŞMELER.. 33

KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BINDEST, YEKBÛN

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDİSTANA BAKUR)

V.i.S.d.P. &
Navnişan Pevnvîsî / Yazışma Adresi:
K. İnan · 12 Rue de Rome · Boite Postale
No: 287 · 67000 France
Tel. & Fax: 0033 / 388 607404

Bîha / Fiyatı: 3 YTL · 2 EURO

Değerli okurlar;
Artık STÊRKA BOLŞEWÎK'e internet üzerinden de ulaşabilir; her yeni sayı STÊRKA BOLŞEWÎK'i internet üzerinden de okuyabilirsiniz.

İnternet adreslerimiz:
E-Mail: mail@bolsevikparti.org

www.bolsevikparti.org

SERMAYE SINIFI İHRACAAT ŞAMPİYONU, İŞÇİ SINIFI SÖMÜRÜ DÜZENİNİN MAĞDURU!

Türkiye Metal İşverenleri Sendikası MESS'in Aralık sayısında, Tuğrul Kudatgobilik'in yeniden Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) başkanlığına seçildiği haberi verildi. TİSK'in 23. Olağan Genel Kuruluna bir dizi hükumet ve kurumun temsilcilerinin yanısıra, işçi sınıfının çıkarlarını patron örgütlerine peşkeş çekmekte kötü temelde ünlenen HAKİŞ Konfederasyonunun ve Türk İş'in başkanlarının da katıldığı bu haberde belirtilmektedir. DİSK temsilcileri bu karenin içinde görülmüyorlar.

İşçilerin sendikalaşmasının önüne bir dizi engeller çeken sermaye güçlerinin kendilerini de "sendika" olarak adlandırmalarının aslında yasaklanması gerekir. Sendikaların kuruluşunun temeli, işçilerin kendilerini sermaye güçlerine karşı savunabilecekleri bir örgüt formu olarak ortaya çıkmasıdır. Geldiğimiz yerde, patron örgütlerinin de kendilerini böyle ifadelendirmesi pek eleştirilmemektedir.

Konumuzun esası bu değil tabii ki, esas, bu haberde ele almak istediğimiz, sermaye kuruluşlarının "En parlak başarı ihracat alanında gerçekleşmiştir" şeklindeki değerlendirmesidir.

Sermayenin çıkarını en iyi şekilde korumak için her alanda örgütlü olduğu bu sermaye düzeninde, patron örgütleri olarak en üst seviyede çıkarlarını korumak için siyaset belirlemelerinin önemli bir alanı olan bu kongrelerinde yeniden başkanlığa seçilen T. Kudatgobilik aynı zamanda Metal İşverenleri Sendikası - MESS'in de başkanlığını yapmaktadır. T. Kudatgobilik yaptığı konuşmada şu önemli tespiti yapmaktadır:

"Bu dönem içindeki en parlak başarı, Türk sanayici ve iş adamlarının geliştirdikleri ihracat alanında gerçekleşmiştir. Bu yılın Eylül ayında ve ilk defa, 100 milyar dolarlık yıllık ihracat hedefini geçmiş bulunuyoruz. Aralık sonu itibariyle, ihracatın 107110 milyar dolar civarında bir rekor ile neticelenmesi beklenmektedir. .."

Evet çok açık: Türk patronlar ilk defa varlıkları sürecinde yıllık 100 milyar dolarlık ihracat sınırını aşmışlar ve bundan çok memnunlar.

Sermaye bu yüksek ihracat rakamlarıyla övünürken ve sermayelerini hep yukarılara doğru katlarken biz işçilere reva gördükleri asgari ücrettir. Asgari ücrete 15 YTL zam yaparak ne kadar "cömert" olduklarını gösterdiler. Tabii ki sadece onlar değil, başta onların hükumetleri ve bu as-

gari ücret tespitine ses çıkarmadan imzalayan Türkİş'in katkıları da büyüktür.

Hükumet zaten sermayenin hükumeti ama kendisine Türkİş ismini takarak Türk işçilerinin çıkarlarının savunucusu olduğunu belirten bu kurumun yöneticileri, aslında kimin çıkarını temsil ettiklerini bir kez daha gösterdiler.

Kuruluşundan beri sermaye sınıfına yalakalığı ile ünlenen bu kuruluş ününe bir ün daha kattı. Sefalet ücretinin altına imza atarak daha önceki yöneticilerin "çekinceli" tavırlarını aştı. Sermaye sınıfı için "çekinceli" yalakalık yerine açıkça yalakalık yaptığını daha "dürüstçe!." gösterdiler.

Tuğrul Kudatgobilik konuşmasında, "...Bu neticenin alınmasında, siyasi istikrarın ve Türk sanayinin büyük gayretleri ile birlikte, çalışkan ve fedakâr Türk işçisinin emeğinin rolü çok büyüktür. .." demektedir.

Ar damarı çatlamayan bu patronların patronu, "çalışkan ve fedakâr Türk (*) işçisi"nin maaşlarına zam gündeme geldiğinde komik rakamlarla ifade edilebilecek ücret zamlarını önermektedirler. Toplu İş Sözleşmeleri döneminde de bunu hep yaşıyoruz. Yine patron örgütleri, 435 YTL asgari ücreti bile çok görerek, asgari ücretin ülkede yüksek olduğunu, dünyadaki ortalamanın üzerinde olduğunu iddia edebilecek kadar azgınlaşabilmektedirler. Bugün gelişmiş sanayi merkezlerinde yalnızca kiraların bile artık aylık ortalama 500 YTL'nin üzerinde olduğu koşullarda çalışanların büyük bölümünün asgari ücrete mahkum edilmesinin, açlığa mahkum edilmesinin bir karşılığı olacaktır elbette. Kuzey Kürdistan ve Türkiye'de yaklaşık 13 milyon kişi açlık sınırında yaşatılmaktadır.

Çalışanların yüzde 54'üne yakın bir bölümü ne sigortalı, ne de herhangi bir kayıt altında. Bu işçiler de asgari ücret düzeyinde ücret almaktadırlar. Büyük sanayiye parça üretimi yapan atölyelerin önemli bir bölümünde, taşeron işçilerin büyük bir bölümünün asgari ücretin altında ücret aldıkları artık bir sır değildir.

İşte patron örgütlerinin yaptıkları kar ve en üst seviyede ihracat rakamlarının altında bu gerçekler vardır. İşçiye ödenmeyen emeğin karşılığıdır bu ihracat rakamları. Ucuza çalıştırılan kayıt dışındaki işçi ve taşeron işçinin emeğinin kar'a dönüşmesidir gerçek olan. Çünkü atölyeler ve taşeronlar büyük sermaye için üretim yapmaktadırlar. Açlık sınırında çalıştırılmanın da, kayıt dışı çalıştırılmanın da sebebi büyük patronlardır.

Yine bu düzeyde bir sömürü çarkı dönüyorsa ve patron örgütleri ve onların sözcüleri buna "istikrar" diyorsa biz işçiler de bir sorun var demektir. Onlar için istikrar olan bizim için geçim krizidir, yoksulluk ve açlık krizidir. Çocuklarımızı aç karınla okula göndermektir. Soğukta evde titretmektir, onların adına istikrar dedikleri, biz işçi ve emekçiler için karşılığı budur.

Bu istikrar ortamını bozmanın zamanı

çoktan geldi. Bu beylerin "Türkiye'nin en büyüksorunu işsizliktir" tespitleri timsah gözyaşlarıdır. İşsizlik kapitalist sistemin, yani bu beylerin düzeninin yol arkadaşıdır. Kapitalistler işsizliği bilerek yaratmaktadırlar. Sermaye işsizler ordusunu, çalışan işçileri "dediğimi yapmazsan kapıda yüzlerce iş arayan var" gibi tehditlerle susturmanın, ucuza çalıştırmanın aracı olarak kullanmaktadırlar. İşsizlik olmasa ya da çok daha az olsa işçi, iş "pazarı"nda kendi iş gücünü daha fazlaya pazarlayacaktır. "Sen istediğim ücreti vermezsen ben de başka yerde çalışırım" diyecek ve patronlar çalıştıracak iş gücü aramaya çıkacaklardır. Dolayısıyla patronlar ve onların örgütünün işsizler hakkındaki tespitleri göz boyama ve gerçekleri çarpıtma manevralarıdır.

Biz işçiler ve emekçiler, bu ücretli emek sömürüsüne dayanan kapitalist düzeni alaşağı etmeden, onu devrimle devirmeden ve bu kokuşmuş düzenin yerine kendi iktidarımızı kurmadan insani koşullarda çalışma ve yaşama olanaklarına kavuşamayız.

Sendikalı bazı iş yerlerinde görece daha iyi olan çalışma ve yaşama koşulları bizim için yeterli değildir. Bizim emeğimizle yarattığımız değerleri sermayenin elinden alıp herkesin yararına, tüm toplumun yararlanacağı bir şekilde kullanmamız lazımdır.

Bunun için ama siyasi iktidarı alabilmenin yolu olarak üretimden gelen gücü örgütlememiz ve kendi öz partimiz olan Bolşevik Partilerimizi güçlendirmemiz gerekir. Ancak kendi partimiz iktidar alternatifi olabilecek düzeye erişince bu burjuva iktidarını yerle bir edeceğiz ve artık o zaman bugüne kadar sırtımızda kene gibi yaşayan bu asalak burjuvalardan kurtulmuş olacağız. Bunun için tüm fabrikalardaki siyasal örgütlülüğümüzü büyütmemiz gerekli.

Bizi ancak biz kendimiz kurtarabiliriz.

Değişik uluslardan işçilerin gücünü birleştirmesi lazımdır. Ortak düşman sermaye iktidarıdır. Onu devirmeden özgürlük ve bağımsızlık olmayacaktır.

İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek!

20.1.2008

*) Bu azgın şovenler Avrupa Birliği gibi emperyalist birliğe kendi çıkarları gereği üye olmak isterken, liberalizmden ve demokrasiden bahsetmektedirler. Fakat Kuzey Kürdistan ve Türkiye sorunlarını tartıştıkları her yerde azgın şoven yanları hemen ortaya çıkmaktadır. TC'nin kuruluşundan bu yana Kürt ulusunu, Arap ulusunu ve diğer azınlık halkları yok sayan bu şoven burjuvalar burada da tüm işçileri "Türk" işçisi olarak nitelendirerek inkarcı siyasetlerini sürdürmekte olduklarını göstermektedirler. Biz elbette fabrikalarda Türk işçilerinin de ürettiklerini biliyoruz. Ama her gün birlikte çalıştığımız Kürt, Laz, Çerkez, Arap, Ermeni vd. milliyetlerden kardeşlerimiz de vardır. Bunları inkardan gelmek şoven bir siyasetin işidir. Biz hiç bir ulusun varlığının, azınlıkların varlığının inkarını kabul etmeyiz. Biz hepimiz kendi aidiyetlerimizle varız ve biz esas olarak "işçi"yiz ve kendi sınıfsal çıkarlarımızı öne çıkararak mücadelemizi sürdüreceğiz. Sermayenin bölme, yok sayma oyunlarını bozacağız.

İKİ YIL SÜREN ÖRNEK BİR GREV...

MÜCADELE AZİMLERİ ÖRNEK ALINMALIDIR! (*)

Mersin ile Tarsus arasında bulunan SCT fabrikasında yaklaşık iki yıldır grev sürmektedir.

Onlar DİSK'e bağlı Birleşik Metal İşçileri Sendikasında Temmuz 2005'te örgütlendiler. 15 Mart 2006 tarihinde greve çıkan SCT işçileri, dile kolay, 22 ayı geçen bir süredir direnmiş; grev silahını kullanarak işyerinde üretimin yapılmasını engellemişlerdir.

Greve çıkılan gün işçilerin büyük bölümü sendika üyesi olarak greve çıkmıştı. İşyerinde yaklaşık 120 çalışanın sendika üyesi olmamasına rağmen grev kırıcılığı yapamaması önemlidir.

Genel olarak sendikaların grevlerinde grev kırıcılığı önemli bir sorun olarak grevdeki işçilerin karşısına çıkmaktadır. SCT'de bu olayın yaşanmaması, grev öncesinde işçilerin tümüyle, yani sendika üyesi olmayan işçilerle de önemli çalışmaların yapılmasının bir sonucu olarak grev kırıcılığı yaşanmadı.

SCT işçilerinin bu kararlı duruşu karşısında sınıf hareketinin maddi desteğinin çok az olmasının ve sendikanın ayda verdiği grev yardımının yeterli olmaması sonucu çok sayıda grevci işçi tazminatlarını alarak işyerinden ayrılmak zorunda kaldılar. Bu tavır tabii ki kabul edilemez ve sorgulanmalıdır. Fakat sorgulanması gereken bir durumda, yaklaşık 150 grevci işçiyi desteksiz bırakan sınıf dostlarıdır. Lafa geldiğinde doğru olarak, "işçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "yaşasın sınıf dayanışması!" gibi şiarlarla doğru görüşleri yaygınlaştırmaya çalışan solcuların, devrimcilerin ve sosyalistlerin, iş pratik yaşama gelip dayandığında bu şiarlara gereken desteği vermediklerini, sınıfa ve sınıfın dostlarına giderek yeteri kadar dayanışma sağlayamadıklarını, bu doğru şiarların laf düzeyinde kaldığını tespit etmemiz lazımdır.

Sosyalistlerin bu konuda daha farklı davranarak dayanışmada bulunması genel tavrın dışında olumlu bir tavır olmasına rağmen, yeterli olamamıştır.

Sosyalistlerin bulundukları her alandaki sınıf mücadelesine, bu mücadelenin sermayeye karşı bir savaş olduğunun bilincinde olarak maddi ve manevi desteği sunmaları gerekir.

Böylesi grevler hakkında işçi ve emekçilere gidilmesi, grevin nedenlerini anlatması, grevle dayanışmanın neden önemli olduğunu kavratmaya çalışmaları zorunlu görevlerinden bir tanesi olmalıdır.

Yine önemli bir görevde, grevdeki işçilerin yalnız bırakılmaması, grevdeki işçilerin sürekli olarak eğitilmesi, grevde geri adım atabilecek işçilerin evlerine giderek onları ikna etmeye çalışması, evde işçilerin ve ailesinin sorunları varsa bunlara yardımcı olunması gibi görevleri de vardır. SCT işçilerinin grevi boyunca bu çalışma hemen hemen hiç yapılmamıştır. Bu eksiklik özellinde bölge örgütlülüğümüzün sorumluluğu vardır.

Grev Komitesinin kolektif çalışmasının sağlanamaması, grevi omuzlayanların dar bir kadro ile sınırlandırılması bizimde yeterli destek vermediğimiz yerde. SCT işçisinin bunu yapacak deneyimi yoktu, bizimde yalnız bırakıp destek vermemiz affedilmez yanlıştı. Sendikanın yerel yöneticilerinin de bu deneyimi yoktu. Bu sebeple yanlışlar yapılması, eksik davranılması beklenebilir bir durumdu.

Sendikanın yereldeki ilgili kurumlarının bu çalışmanın önemini kavramaması, bu konuda gerekli çalışmayı yapmaması olumsuz bir durumdur. Ama sosyalistler kendi görevlerini başkalarının üzerine yükleyemezler, yüklememelidirler. Sınıfı eğitmek bizim işimiz olmalıdır. Sınıfın içerisinde olduğu sorunları onlarla birlikte aşmaya çalışmak, onları bu alanda eğitmek bizim işimizdir. Tam da böylesi bir grev, bizim işçilere ve işçilerin ailesine gidip onları eğitmek ve kendimize yakınlaştırmak için çok büyük olanaklar sunmaktadır. Zaten grev bir savaş okuludur. Bu okulda, çoğu zaman kitaplarda yazılamayan eğitim malzemesi vardır. İşçi bu savaşta gerçek dostunu ve düşmanını tanır.

İşçi patronunu; jandarmayı, polisi, sendika bürokrasisini ve bizleri bu mücadele içerisinde tanır. Pratik deneyimleri onların onlarca kitap okuyarak elde edemeyeceği kadar zengindir. Bizim bunun önemini kavramamız lazımdır, ileride daha az hata yapmamız içinde gereklidir.

Kuzey Kürdistan ve Türkiye işçi sınıfı ve öncelikle de işçi sınıfının öncülerinin böylesi bir grevi sahiplenerek maddi ve manevi olarak omuzlayabilmesi gerekir.

Bunu sağlayabilecek bir altyapı oluşturulmak zorundadır. Bu mümkündür, bunun temeli sınıfa gitmekte yatmaktadır. İşçilerle ve emekçilerle bağını koparmayan, bu bağları sürekli olarak geliştiren bir hareket yenilmezdir!

İşte bu yenilmezliği bizim örmemiz lazımdır.

Bu işi bizden başkası da yapmayacaktır.

Sovyetlerde devrimi yaparak Sosyalizmi kuran Bolşevik Parti İşçi ve emekçi sınıfını bu en önemli kalesi olan İşletmelerde kazandı ve zaferi; devrim ve sosyalizmle taçlandırdı. Kuzey Kürdistan/Türkiye Bolşevik Partileri de bu gücü örgütlemeli ve sınıfa gitmelidir. İşte SCT ve işte mücadele alanı, Kuzey Kürdistan'da örgütlü partîya bolşewîk saflarını güçlendirmek onu devrim ve zafere giden yolda yenilmez yapan

güç. Bu gücün yenilmezliğine inanarak onu kazanmaya.

Yaşasın SCT İşçilerinin onurlu mücadelesi!
Yaşasın Devrim ve Sosyalizm Mücadelemiz!
Yaşasın SCT işçilerinin zaferi!
Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz!
İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Bir SB okuru, 21.1.2008

(*) Evet bu yazının yazıldığı tarihte gerçek durum bu idi. Gelinen noktada bu Grev kazanımla sonuçlandı. Patron işçilerle Toplu İş Sözleşmesi imzalamak zorunda kaldı. Grev 3. yılına girdikten sonra işçilerin azimli mücadelesi karşısında sermaye diz çöktü. İşçiler bu mücadele boyunca çok deneyim edindiler. Aralarında dökülenler de oldu. Ama, patronun "bu işyerinde sendika istemiyorum" şeklindeki işçi düşmanlığı yenilgiye uğratıldı.

Bu grev bir kez daha gösterdi ki, ancak uzun soluklu bir mücadeleyi hedefleyenler, yolunu şaşırmadan hedeflerine ulaşabiliyorlar.

SCT grevcilerinin bu kararlı mücadelesi bizim siyasal iktidar mücadelemize de örnektir. Aylık, yıllık hedefler peşinde değiliz, olmayacağız. İktidarı ele geçirinceye kadar savaşmaya devam edeceğiz!

AMED'DE 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ COŞKUSU...

Diyarbakır'da İstasyon Meydanında yapılması düşünülen Dünya Emekçi Kadınlar Günü mitingine verilen izin üzerine Saat 9.00'da Urfa Kapı'da bir araya gelen kadınlar istasyon meydanına doğru yürüdüler. En önde "ONLAR BİZİM ÇOCUKLARIMIZ, ÇOCUKLARIMIZ ONURUMUZ, ONURUMUZA SAHİP ÇIKIYORUZ" yazılı pankartla Barış Anaları inisiyatifi yürüdü. Sade kadın katılımlı eylemde erkekler de kenarda yürüyerek yürüyen kadınlara destek verdiler. On binlerin katıldığı miting oldukça coşkulu ve kalabalık geçti. Zılgıt, halaylar ve sloganlar eşliğinde yürüyen emekçi kadınlar yöresel kıyafetleriyle de dikkat çekiyorlardı.

Yürüyüş, ana gündemi yapılan sınır ötesi operasyon oluşturmaktaydı. Taşınan dövizler ve atılan sloganlarla kitle bu tepki-

sini göstermekteydi. Öcalan lehine atılan sloganlarla onu destekliyorlardı. Miting'de sarı, kırmızı, yeşil flamalar ve Öcalan posterleri taşındı. Atılan sloganlar "Jin, Jiyan Azadî!, Katil Erdoğan, Biji Serok Apo!, Sınır Ötesi Operasyon Durdurulsun!, Barışın Adresi Belli!, vs.

Mitingde yöresel Kürt kıyafeti giyerek sahneye çıkan Diyarbakır Milletvekili Gülten Kışanak, Abdullah Öcalan'ın serbest bırakılmasını istedi. ,'Mücadelemizde kadın yoldaşlarımızın emeği vardır'' diyen Kışanak, ,'Bizi bugünlere getirenleri saygıyla selamlıyoruz. En güçlü sesimizle özgürlük taleplerimizi haykırıyoruz. Erbil, Bağdat, Amerika duysun, Bush yönetimi duysun. Yüreğimiz burkularak söylüyoruz, Talabani de duysun. Bu ülkede baskı ve şiddet adına yapılmayan şey kalmadı" dedi.

Mitingde, Irak Devlet Başkanı Celal Talabani adı geçince yuhalandı. Bush'un da burada yuhalanması T.C.'ye sınır ötesi operasyonda Türkiye'ye verdiği destek nedeniyle olmalı.

Daha sonra bir konuşma yapan kapatılan DEP'in eski Milletvekili Leyla Zana, Batman'da öldürülen 17 yaşındaki kız çocuğunu hatırlatarak, „Namus meselesi kadını öldürmekse bu en büyük namussuzluktur. Namus kadının bedeninden değildir. Kuzey'de, Güney'de, Doğu'da ve Batı'da bütün Kürt erkeklerinden bir ricada bulunuyorum; Kadınları öldürmeyin. Bu barbarlık kavramını üzerinizden atın. Kadın sevgisinin öncelikli olması gerekir." Zana, ayrıca İstasyon Meydanı'nın isminin ,Özgürlük meydanı' olarak değiştirilmesi çağrısı yaptı. Miting, İlkay Akaya ve Zelal'in konseri ile sürdü, bu konserlerden sonra kitle dağıldı.

Dünya Emekçi Kadınlar Günü bu onurlu günü kadınlara armağan eden başta Clara Zetkin, Rosa Lüksemburg ve bir dizi kadın önderin bu armağanına sıkı sıkıya sarılmalıyız. Onlar kadınlara karşı sürdürülen sınıfsal, cinsel ve ulusal baskılara karşı komünist partilerde örgütlü mücadele yürütülmesini istiyorlardı. Çünkü biliyorlardı ki örgütlü güç her şey ve dünyanın yeniden şekillenmesinin adıdır. Ve bize bıraktıkları bu en güzel mirası sahiplenerek Kuzey Kürdistan'ın Komünist Partisi Partîya Bolşewîk saflarında örgütlü mücadeleye.

Bu saflar, Türkiye'nin değişik milliyetlerinden işçiemekçi kadın ve erkekleriyle, Kürdistan'ın Kürt, Arap, Ermeni, Çerkez ve diğer azınlık milliyetlerin işçiemekçileri ile birlikte yaratacağımız, İşçi ve Yoksul Köylülerin Yeni Dünyasında özgürce, kardeşçe bir arada yaşayabilelim.

Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü 8 Mart!

Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Gününü Armağan Eden Kadın Önderlere!

Bir SB okuru, 10 mart 2008

SOSYAL SİGORTALAR GENEL SAĞLIK SİGORTASI (SSGSS) YASA TASARISI PROTESTO MİTİNGİNDEN İZLENİMLER...

Adana'da, Sermayenin has partisi AKP tarafından yasalaştırılmak istenen Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası çevre illerden gelen kurumlarında katıldığı bir mitingle protesto edildi.

Saat 12.00'de, Mimar Sinan Açık Hava Tiyatrosu önünde başlayan yürüyüşe KESK'e bağlı Eğitim Sen Sendikasının, Adana, Mersin, Antep, Hatay, Niğde, Düziçi, Dörtyol şubeleri, SES, BES, BTS, ESM, TÜRKİŞ'e bağlı sendikalardan Tek Gıdaİş, Yolİş Mersin, Petrolİş Mersin, Kristalİş Mersin, TümTis, katıldı. Ayrıca kimi meslek odaları, siyasi partiler ve kimi gazete ve dergi çevreleri katıldı. Mitinge en kitlesel katılım EğitimSen ve KESK'e bağlı diğer sendikalar tarafından gerçekleştirildi.

"Herkese Sağlık Güvenli Gelecek İçin Birleşik Mücadeleye" ortak pankartının arkasında toplanan kitle Mimar Sinan Açık Hava Tiyatrosu önünden, Uğur Mumcu meydanına doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca atılan sloganlardan bazıları şunlardı: "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek!, Hasta Hastane Kapısında Ölecek!, Sosyal Güvenlik Yasası Geri Çekilsin!, Sağlık Haktır Satılamaz!, Savaşa Değil Sağlığa Bütçe!, Hastaneler Halkındır Satılamaz!, Güvenceli Gelecek Güvenceli İş!" vb.

Miting, İstanbul Davutpaşa'da yaşamını yitiren 23 kişi ve tüm emek ve demokrasi şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Tertip komitesi ve katılımcı kurumlar adına hazırlanan ortak metni KESK dönem sözcüsü ve EğitimSen Şube Başkanı Güven Boğa okudu. Metinde, tasarının yasalaşması halinde ne gibi hak kayıplarının yaşanacağına vurgu yapıldı ve"SSGSS Yasa Tasarısı reform değil, kazanılmış haklara saldırıdır." denildi. Yanı sıra "Genel Sağlık Sigortası, sağlık hizmetlerinden ve diğer haklardan yararlanmayı bir hak olarak tanımlıyor ise de sigortalının „prim' ve „katılım payı' adı altında bir bedel karşılığında sağlık hiz-

metlerinden yararlanılmasını öngördüğünden, mevcut yasada sağlık „hak olmak' tan çıkarılmaktadır. GSS sağlığı, ancak karşılığı ödenince sunulan, „satın alınan bir hizmet'e dönüştürmektedir." denildi.

Metinde ayrıca, bir süredir kamuoyunun gündemini meşgul eden, medyada hemen her gün çeşitli kurum temsilcilerinin beyanatlar verdiği türban konusuna da değinildi. "Bugüne kadar ülkemizdeki her türden fikir, ifade, örgütlenme, kültür, inanç ve ibadet özgürlüğünün, kültürel, kimliksel ve inançsal çoğulculuk karşısında yer alan AKP ve MHP'nin bugün „özgürlükleri' türbana sıkıştırarak ele almaları tam bir ikiyüzlülüktür." denildi.

Tek Gıda–İş sendikasına üye oldukları için işten atılan Yörsan işçilerini desteklemek amacıyla "Biz de Yörsan ürünlerini almayarak işçi kardeşlerimize destek verelim." denildi. Ayrıca, işçileri yaklaşık 700 gündür grevde olan SCT Turbo Filtre fabrikası için "SCT fabrikasında Alman patronunun hukuk tanımaz ve emekçilere karşı sömürgeci tutumunun altında, Türkiye'yi ucuz emek cenneti şeklinde değerlendiren yaklaşımı var. Bu tutum oradaki işçi kardeşlerimizi greve taşımıştır. Grevci işçi kardeşlerimizin bu koşullara karşı başları dik bir şekilde tıpkı Antalya'daki Novamed işçileri gibi mücadele etmeleri bizlere moral vermektedir." denildi.

Metinde, İstanbul Davutpaşa'da yaşanan patlamaya vurgu yapıldı ve "Patlayan bombalar dinmek, adına kaza denilen cinayetler bitmek bilmiyor. Bombaların pimini çeken, kapitalizm ve onun gözünü kar hırsı bürümüş kurumlarıdır. AKP Hükumeti yaptıklarının üstünü türbanla örtmeye çalışsa da mızrak çuvala sığmıyor." denildi.

Son olarak, "Bugün bizlere düşen görev dağınıklıktan bir an önce kurtulmak, birleşik mücadeleyi örmek, saldırıları birlikte püskürtmektir. Birleşe birleşe kazanacağız sloganını hayata geçirmektir." denilerek konuşma sonlandırıldı.

Ardından sırasıyla, Disk Bölge Temsilcisi Kemal Aslan, TTB Genel Sekreteri Altan Ayaz, KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul söz aldılar.

İsmail Hakkı Tombul konuşmasında "Açlık, yoksulluk artıyor. Ekonomi 70 milyonun aleyhine işliyor. Başbakan ise pembe tablolar çiziyor." "Tasarının yasalaştığı takdirde örneğin mevsimlik işçiler emekli olabilmek için 75 100 yıl çalışmak zorunda kalacaklar. Bu yasa sorunları çözmez arttırır." dedi.

Yapılan tüm konuşmalarda birlikte hareket etmeye, omuz omuza mücadele etmeye vurgu yapıldı. Fakat bu mücadelenin nasıl yürütüleceği konusunda somut hiçbir söz söylenmedi.

Mitingde son olarak yaklaşık 700 gündür grevde olan SCT Turbo Filtre fabrikası işçileri adına bir işçi konuşma yaptı.

Miting Halkevi müzik topluluğunun hazırladığı müzik dinletisi ile son buldu.

Mitinge, çevre illerden kurumların da katılmasına rağmen, katılım görece düşüktü.(Yaklaşık 5 bin civarında)Bu tasarının yasalaşması halinde, etkilenecek insan sayısı da düşünüldüğünde katılımın bu denli düşük olması daha vahim bir tablo çıkarıyor önümüze. Aslında kamuoyunun bu tasarının götürülerinden ne denli bihaber olduğu ortada.

Egemenler, medya aracılığıyla suyu bulandırarak aslında çok bilindik bir oyunu sergiliyorlar. Türban tartışmalarının tırmandırılmasıyla halkın asıl gündemi arka plana itiliyor. Tasarı sessiz sedasız bir biçimde meclisten geçirilip yasalaştırılmak isteniyor. Bu aşamada bize düşen öncelikli görev egemenlerin bu konudaki planlarını teşhir ederek halkı yasa tasarısı konusunda bilgilendirmek olmalıdır. Ve gerçek hak eşitliğinin ancak sosyalizmde mümkün olduğu bilinçte tutularak mücadele etmek gereklidir.

Bu mitinginde bize gösterdiği sermaye sınıfı ve onun temsilcileri işçi ve emekçilerin kazanılmış haklarını gasp eden yasalar çıkarırken, saldırılarını örtmek için adına reform demektedirler, bu kaçıncı reform ve hep ezilenlerin aleyhine işleyen bir dizi uygulamayla yaşamı daha da çekilmez hale getirmektedirler. Oysa dünyayı şekillendiren eller, kendi kazandıkları güzelliklere sahip çıkmamaktadırlar. Kendilerini ilgilendiren bu önemli mitingde duyarsız kalmışlardır. İşte sermayenin aymazca saldırısı da tam da bundandır.

Bize düşen görev, kendi emeğiyle toplumsal gelişmeyi belirleyen İşçi ve emekçilerin kendi yarattığı değerlere sahip çıkması ve onları bir avuç kokuşmuş asalağın eline terk etmemesi için onlarla birlikte örgütlenmeli ve bizim yeni bir dünya yaratmak için yarattığımız değerlerin üzerine yenilerini koyarak ilerlememiz lazımdır. Bu mümkün üreten biz yöneten de biz olmalıyız.

Bunun için, Kuzey Kürdistan/Türkiye'de devrim ve sosyalizm kavgasını Partîya Bolşewîk saflarında örgütlenerek mücadele etmeye cüret et!

O zaman iliklerimize kadar bizi emen asalaklardan kurtularak daha güzel yaşam şansı bulabiliriz. Dünyada ezilen milliyetlerden, azınlıklardan tüm işçi ve emekçilerle kardeşçe yaşam hakkı buluruz. Bunun için zincirlerimizden başka kaybedeceğimiz Bir şey yok, kazanacağımız yeni bir dünya var.

Sosyal Devlet, Sosyal Adalet Sosyalizmde!

Kazanılmış Haklarımızın Gaspedilmesine Karşı Mücadeleye Cüret Et!

Hükümet Yasanı Al Başına Çal!

Mezarda Emekliliğe Hayır!

Bir SB okuru, 04.02.2008

Diyarbakır'da Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı bir basın açıklamasıyla protesto edildi...

Emek Platformunu oluşturan sivil toplum örgütleri ve sendikaların bir araya gelmesiyle 13 Mart günü Dağkapı Meydan'ında bir basın açıklaması yapıldı. Türkiş 7. bölge temsilcisi Bahri Karakoç Emek Platformu adına bir açıklama yaptı; "tasarı iddia edildiği gibi çalışanlar arasında norm ve standart birliği sağlamamakta, aksine var olan farklılıkları derinleştirmektedir, bu tasarı emeklilik ve sağlık alanında köklü değişiklik yapan ve kazanılmış hakları geriye götüren tasarı sosyal devlet ilkesine aykırıdır" dedi.

Eyleme katılanlar "hükumet Sosyal Güvenlik yasa tasarını al başına çal!" "sosyal güvenlik haktır, gaspedilemez!" sloganları atıldı. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı eylemde 14 Mart günü yapılacak olan iki saatlik iş bırakma eylemine aktif katılım çağrısı yaptılar. Basın açıklamasından sonra işbaşı yapmak için işçi ve emekçiler ayrıldı. Tekgıdaiş, Tezkoopiş, Yapıyolsen, Teksif ve Tesiş işçileri ve Geneliş kitlesel katılmıştı.

İşçi ve emekçilerin mücadelelerle kazanılmış olduğu hakları reform adı altında içedilirken, bu saldırılar karşısında sesiz kalan reformist, revizyonist ve işbirlikçi sendika yöneticileri günü kurtarmak için iş bırakacaklarını söylemekte, böylesi önemli bir konuda bilinen bir saldırı ne zaman yasallaşma aşamasına gelirse o zaman biraz hareketlenir gibi göstermelik birkaç eylem yaparlar ardından kış uykularına yatarlar.

Gece gündüz uyumadan nasıl hak gaspı yaparım diye yırtınan patronlar sınıfı ve uşaklarına karşı kış uykusuna yatmış bu işbirlikçi revizyonist ve reformist sendika yöneticilerinin oyununa gelmeyelim, işçiler ve emekçiler özgücümüze güvenelim, kendi iktidarımız için mücadele edelim.

Yıllardır yapılan saldırılara karşı koymak için üretimden gelen gücü örgütleyip harekete geçirmeyenlere de dur demeliyiz.. O işbirlikçi sendika yöneticileri, onlar işçi ve emekçilerin yanında görünen ancak kendileri sermaye sınıfının yanında olanlardır. Bir avuç devrimci ve direngen sendikada onların bu etkinliğine karşı başarılı olamamaktadır. Başarı için işçi ve emekçileri örgütlü bir güce kavuşturmalıyız. Onları devrim ve sosyalizmin vazgeçilmez haklılığına ve sınıfın kurtuluşu için mücadele saflarına katılmaları için ikna etmeliyiz.

İşçi ve emekçileri kendi sınıf bilinçleriyle yoğurarak onu ete kemiğe büründürmeliyiz. Bunu sağlayacak olan Kuzey Kürdistan'ın örgütlü gücü Partîya Bolşewîk saflarını güçlendirmeli, Türkiye proletaryası ile birlikte zafere taşımalıyız.

Bunun için hep birlikte sınıfın zaferi için mücadeleye! Yaşasın İşçi sınıfının birlik ve dayanışması. Kahrolsun Sermaye Sınıfının İşçi ve Emekçilere Karşı Her Türlü Saldırısı!

Bir SB okuru , 22.03.2008

ADANA

NEWROZ'DAN İZLENİMLER…

Adana'da bu yıl Newroz kutlaması, 23.03.08 tarihinde Mimar Sinan Açıkhava tiyatrosunu dolduran, kadın erkek, genç yaşlı on binlerce kişinin katılımıyla oldukça coşkulu bir atmosferde geçti.

DİSK, KESK gibi sendikaların yanı sıra EMEP, ÖDP, ESP gibi kurumların ve çeşitli gazete ve dergi çevrelerinin de destek verdiği kutlama, yapılan konuşmalar ve devamında yer alan müzik topluluklarının dinletileriyle yaklaşık olarak saat 10.00'dan 15.00'e kadar sürdü.

Kutlamada sırasıyla, Newroz Tertip Komitesi Başkanı Ali Karuç, DTP il başkanı Zeki Karataş, DTP Milletvekili Gülten Kışanak ve DTP MYK üyesi Mustafa Avcı birer konuşma yaptılar.

DTP il başkanı Zeki Karaaş ve

DTP MYK üyesi Mustafa Avcı konuşmalarını Kürtçe yaptılar. DTP milletvekili Gülten Kışanak konuşmasını Türkçe yaptı. Gülten Kışanak konuşmasında şunları söyledi: "Bu halk 30 yıldır inkâr ve imha politikalarına karşı özgürlük isteklerini genişleterek sürdürüyor. AKP hükümetine bir tavsiyemiz var. Bu halk ölümden, bedel ödemekten korkmuyor. Bu halk yıllarca, panzerlere, kurşunlara, tanka, topa bedenini siper etti. Bu halk tüm bedellere rağmen gencecik bedenleri toprağa vererek mücadelesini sürdürüyor. AKP hükümeti eğer diğer partilerin akıbetini taşımak istemiyorsa bu halkın taleplerini görsün." Gülten Kışanak konuşmasının devamında şunları söyledi: "AKP Hükümeti Ergenekon operasyonu ile çeteleri bitireceğini söylüyor. Önce Şemdinli'de halkımızın canı pahasına yakalayıp size teslim ettiği çeteleri temizleyin. Faili meçhul cinayetleri açığa çıkarın. Bu halkın kimliğini, kültürünü anayasal güvenceye alın o zaman bu halk o çeteleri zaten tasfiye eder."

Yapılan konuşmalar atılan sloganlar, alkışlar ve ıslıklarla kesiliyordu ve söz AKP Hükümetine geldiği zaman yuhalama sesleri yükseliyordu. Sarı, yeşil ve kırmızı renklerle donanan alanda, kalabalık içerisinde kimi yerlerde Abdullah Öcalan posterleri de açılmıştı ve sık sık Abdullah Öcalan lehine sloganlar atılıyordu. Bu nedenle kutlamanın sunumunu yapan görevliler tarafından sürekli olarak, tertip komitesi tarafından belirlenen sloganların dışında slogan atılmaması ve yine tertip komitesini zor durumda bırakacak posterlerin açılmaması için uyarılarda bulunuldu.

Sonrasında tecride ve asimilasyona karşı 5 dakikalık oturma eylemi yapılacağı duyurusu yapıldı ve katılımcılardan bu süre içerisinde hiç slogan atmadan sessizce oturmaları istendi fakat bu uyarıya uyulmadı ve atılan sloganlar eşliğinde oturma eylemi yapıldı.

Bunların dışında 2004 yılı Genel Seçim çalışmaları sırasında geçirdikleri trafik kazasında yaşamlarını yitiren Evrensel gazetesi muhabiri Hasan İşler ve DİHA kameramanı Volkan

Eryiğit alkışlar ve ıslıklarla anıldılar.

Newroz kutlaması hep birlikte söylenen şarkı ve türkülerle ve çekilen halaylarla son buldu.

Devletin güvenlik güçleri kutlamanın yapılacağı alanın çevresini kelimenin tam manasıyla kuşatmıştı. Nereye bakılsa polisler, panzerler göze çarpıyordu. Fakat sadece alanın çevresinde değil şehir merkezinde de oldukça yoğun önlemler alınmıştı. Polisin, kitleye saldırmak için küçük bir kıvılcım beklediği aşikârdı. Daha kutlamanın yapılacağı alana giderken bir grup içerisinde zılgıt çalan kadınlara bir polis "kesin sesinizi" diye bağırarak müdahale etti.

Bunlara karşın Kürt halkı haklı taleplerini haykırdı gün boyunca ve Adana'da bu yılki Newroz kutlaması neredeyse sorunsuz bir şekilde sonlandı.

Ezilen bir ulusun yıllar öncesinde nasıl Demirci Kawa önderliğinde kurtuluşunu anlamlandırdığı bir gün olduysa, gelecek yıllarda Kürt Ulusuyla birlikte diğer milliyet, ulus, etnik yapı ve azılıkların özgürleşmesinin dönüm noktası olsun.

Bunun gerçekleşmesi için Kuzey Kürdistan'da örgütlü Partîya Bolşewîk saflarını proleter devrim için örmeye!

Yaşasın Newroz! Yaşasın Devrim ve Sosyalizm!

Biji Newroz! Biji Şoreş Û Sosyalîzm!

Biji Partîya Bolşewîk Kurdîstan'a Bakur!

Bir SB okuru, 27.03.2008

AMED
NEWROZ İZLENİMLERİ…

Sabahın erken saatlerinde alana doğru kitle hareketliliği vardı. Tüm araçlar Newroz alanına doğru gidiyordu, boş olan aracı bulan binip gitmeye çalışıyordu. Biz de bulduğumuz araçla alana doğru gittik. Havanın biraz soğuk olmasına aldırış etmeden akın akın insanlar geliyordu. Bu yıl yapılan miting, diğer etkinlikler için ayarlanan yeni alanda yapıldı. İki gün öncesinden valilik izin verdiğini açıkladı. Yeni alan da şehrin 5 km uzağındaydı. Bu durumda eskiye göre daha rahat bir kutlamanın olacağı anlamına geliyordu, öyle de oldu.

Bu yıl Amed'de Newroz kutlamaları beklendiği gibi yine kalabalık geçti. Katılım düzeyi yüksekti, insanlar coşkulu ve heyecanlıydı. Tertip komitesinin açıkladığı gibi "sanatçıların gölgesinde geçen bir etkinlik olmayacaktır" buna uygun davrandılar. "Ulusal ögelerin öne çıktığı bir Newroz da olmalıydı" öylede yaptılar. Daha önceki yıllar kadınların renkli giyimleri öne çıkmaktaydı; bu yıl daha çok ulusal giysilerin erkek ve kadınlar tarafından giyildiğine tanık olduk. Renkli parti bayrakları yerine kırmızı, yeşil ve sarı flamaların taşınması öne çıktı.

Newroz kutlamaları devam ederken, Demokratik Toplum Partisi (DTP) Milletvekilleri ve Belediye Başkanları yöresel Kürt kıyafetleriyle kutlamalara katıldılar.

Diyarbakır'daki Newroz kutlamalarına, eski DEP Milletvekilleri Selim Sadak, Leyla Zana ve DTP Diyarbakır Milletvekili Selahattin Demirtaş, Aysel Tuğluk, Gültan Kışanak, Ahmet Türk, Avrupa Parlamentosu (AP) Milletvekili Feleknaz Uca, Diyarbakır'daki bazı sivil toplum örgütlerinin temsilcileri ve Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir ile alt kademe Belediye Başkanları Zülküf Karatekin, Yurdusev Özsökmenler, Fırat Anlı, Sur Belediyesi eski Başkanı Abdullah Demirbaş çok sayıda yabancı basın temsilci ve diplomat da etkinlikleri izledi.

Newroz ateşinin yakılmasıyla birlikte 2. Taktik Hava Kuvvet Komutanlığı'na bağlı 8. Ana Jet Üssü'nden kalkan F16 savaş uçakları kutlamaların yapıldığı miting alanının üzerinden alçak uçuş yaptı. Buna kitle sloganlarla karşılık verdi.

Ağırlıkta Kürtçe konuşmaların yapıldığı kutlamada ilk olarak konuşan DTP İl Başkanı Nejdet Atalay, "Onurlu Amed halkı yine tarihi bir günü gerçekleştirdiniz. Geleceğinize sahip çıkıyorsunuz" dedi.

Ardından söz alan Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir, Kürtçe yaptığı konuşmada, "21 yüzyılda dünyanın değiştiğini, Ortadoğu'nun değiştiğini, dolayısıyla Kürt halkının da değiştiğini" belirterek, "Artık Kürtlerin veya bir halkın birbirini öldürmesi, kardeş kavgasına girmesi, kardeşlerinin ölümü ardından koşması mümkün değildir. Hep birlikte Türk, Arap, Fars ve diğer kardeş halklar birlikte dostluğu kardeşliği barışı geliştirmeliyiz."

Newroz kutlamasında konuşan DEP eski Milletvekili Leyla Zana, Başbakan Recep Tayip Erdoğan'ın Kürtçe televizyon içeren demokrasi paketini eleştirerek, "Rojbaş (günaydın). On yıldır bizim televizyonlarımız bu yayını yapıyor. Kürtlerin 10 tane TV'si var. Yalan söyleme. Artık bu halkı kandıramazsınız" dedi.

Leyla Zana, "Genç arkadaşlarımız bilmeyebilir fakat, burada yaşlılar çok iyi bilir. Kürtlerin dili yok deniyordu, varlığı inkar ediliyordu. Ama bugün alanlardasınız. Bu gün kimliğinizle alanlardasınız. Kararlı inançlı bir sesimiz var, bu kardeşlik sesidir, fakat sağır kulaklara gitmiyor. Umutlarımızla, irademizle bu sağır kulakları açıp temizleyeceğiz." Zana, demokratik toplum kongresinde ortaya çıkan "demokratik özerklik" talebinin kendi talepleri olduğunu yineledi.

Kutlamada Asrın Hukuk Bürosu mesajı da okundu. Mesajda şu ifadelere yer verildi:

"Kürt halkı hiçbir zaman kendini satmadı ve satmayacaktır. Çözüm getirmeyen paketler vardı. GAP projesi dediler, bunu bize karşı kullanmaya çalıştılar, hazırladık-

ları anayasa herkes Türk'tür diye dayatıyor. Anadilde eğitim hakkına yer verilmiyor. Asimilasyona devam ediyorlar. Burada kimse çocuk değil kimse bu şekilde kandırılamaz" Abdullah Öcalan'ın eski bir Newroz mesajı banttan yayınlandı. Kutlamada, Öcalan'a yönelik tecridi protesto için oturma eylemi de gerçekleştirildi.

Sabah saatlerinde bir dizi amatör gruplara sunum şansı verildi. Newroz etkinliği için sanatçı Ali Asker, Koma Rewşen, Çar Newa ve Dicle Fırat Kültür Merkezi sanatçıları sunum yaptılar.

Fazla görünen güvenlik önlemi yoktu, güvenlik güçleri alan dışında belirli yerlerde durarak önlemlerini almışlardı.

Yine de alanın giriş noktasında Panzerler ve diğer önlemler vardı. Alana girenler üzeri aranarak girmekteydi.

Aslına bakarsak devlet kendi gücünü provokasyon yapmak için kullanmadığında halkın hiç de olay çıkarmadığını söyleyebiliriz. Devlet provokasyon ortamı yaratarak böylesi bir bayram gününde kitlelerin üzerine güç kullanarak gitmektedir. Daha önceki süreçte ve yine bu yıl ki Newroz'da Mersin, Van, Hakkari gibi alanlarda provokasyon yaratarak iki insanın ölümüne neden olmuştur. Bu Newroz'da Amed'de küçük kimi vakaların dışında bir olay yaşanmadı.

Yer sorunu nedeniyle tezgah kuranlar arasında kavga yaşandı. Gençler getirdiği büyükçe Öcalan posterini alanın bir noktasından alan içindeki gençlere attılar; bunu gören özellikle sivil polisler gençlerden bu posteri almak istediler ama gençler polisleri taşlayarak cevap verdiler. Bu gelişmeden bir süre sonra da polis arama noktasını kaldırdı.

Böylesine büyük katılımın olduğu bir günü özellikle PKK'lilere sorduk, düzenli kortejler halinde pankartlarla yürüyüş şeklinde alana getirmelerini, onlar da bu kendiliğinden hareket karşısında yeterli olamadıklarını belirttiler. Yaklaşık 50 kişilik ESP taraftarı bayraklarıyla düzenli kortej halinde geldiler sonra alanın bir noktasında yer aldılar.

Biz de yoğun şekilde yaptığımız kuşlama çalışmasıyla Newroz'a kitlenin katılımını istedik; parti propagandasıyla birlikte devrim ve sosyalizmin, işçi ve emekçilerin kurtuluşu olduğuna dikkat çektik. Özellikle "Newroz ateşini devrim için körükle!" şiarıyla öne çıktık. Alana getirdiğimiz kuşlamaları attık, attığımız kuşlamalar için "o bildirileri getirin onlar kimin" diyenler oldu. Kitle kuşlarımızı alarak okudu. Bizim kitleyle olan bağımızı güçlendirecek böylesi eylemliliklere daha fazla güçle daha iyi bir propagandayla katılmanın bundan yararlanmanın yolları vardır, bunu değerlendirmeliyiz. Biz burada yeterli olmasa da iyisini yapmaya çalıştık. Yüz binlerin alanı doldurduğu böylesi eylemliliklere bizler daha fazla propaganda malzemesi getirmeliyiz. Doğru görüşlerimizin yaşam

bulması için daha fazla çaba harcayarak yapmamız gereklidir.

Kuzey Kürdistan'da reformist işbirlikçi milliyetçi yaklaşımlar karşısında, sınıfsal temelde bizleri sömüren ezen Kürdistanlı burjuva sınıfa karşı gerçek anlamda özgür olmak için verdiğimiz mücadeleyi, burjuva siyasi anlayışların etkinliğini kırmak içinde kullanmalıyız. Bizim en büyük silahımız, doğru MarksistLeninist görüşlerdir. Onun yol göstericiliğinde edindiğimiz bu büyük silaha sarılmalı, ezilen bir halkın Demirci Kawalar önderliğinde nasıl Zalim Dehak'ı yenerek özgürleşmişlerse, bugün de biz, bilimsel sosyalizmin ışığında Kürt ulusunun "kendi kaderini tayin etme hakkı"nı özgürce diğer ezilen ulus ve milliyetlerden işçilerle ve yoksul köylülükle birlikte kurtuluşa giden yolda azimli bir şekilde yürüyoruz. Bu yolla Kuzey Kürdistan halkının önder gücü olan Partîya Bolşewîk saflarını örmekle başarıya ulaşacağız.

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halkları Birleşiniz!

Haydi hep birlikte zaferi örmeye!

Hep birlikte "Newroz ateşini devrim için körüklemeye!

Biji Newroz! Bi Agire Newroze Şoreşe Nixav Kirin!

Biji Partîya Bolşewîka Kurdîstan'a Bakur!

Bir SB okuru, 25.03.2008

Sınır ötesi harekatla Güney Kürdistan'a TC tarafından yapılan askeri müdahaleleri yaşamamak için başta Türk, Kürt, Arap, Çerkez, Laz, Ermeni... işçi ve emekçisine büyük iş düşmektedir…

Faşizme ölüm, tek yol devrim!

"TSK'nın Kuzey Irak'a yönelik 3 saatten fazla süren sınır ötesi hava harekatına 50 uçak katıldı." (basından)

Nazım'ın dediği gibi "yazın büyük puntolarla Nazım, vatan hainliğine devam ediyor, hala." militarist, faşist kalemşörlere "yazın büyük puntolarla" olayları abartarak veren basının şaşalı kalemşörleri. Dağı taşı bombalayan T.C. Devletinin askeri gücünün, "ne büyük güç olduğunu ve gece bile istediği hedefi vuracak ender güçlerden biri olduğunu." Bu basın, bu pof poflamanın çanak yalayıcılığını ve milliyetçi akımın şaşalığını devam ettiren aymazlıkla bu harekatı yazanlar. Taş taş üstünde kalmadığına göre yerin en altına inemeyeceklerine göre gidip PKK'lıların cesetlerini getirmek

kalmıştı. Hey borazancılar. Onu da medyanızla yapmaktasınız egemenlerin çanak yalayıcıları.

Bu 25. sınır ötesi harekatın arkasına aldığı milliyetçi ve şovenist gü

cün harekata yüklediği görevdi. Bu ülkede, Sosyal Güvenlik Yasası, Nükleer Enerji Yasaları, Siyanürlü Altın Çıkarma Yasaları, yoksullaşmış ülkenin güllük gülistanlık olduğunu beyan edildiği bir dönemde, yapılan zam dalgaları birbirini izlerken, bunları puntolarına almayanlar, büyük puntolarla bu saldırıyı övmektedirler. Devlet ve hükumet, bir de boyalı basın elele vererek, işçi ve emekçilere bir yıl için % 8 zammı reva gördüler, ezilenlerin temel ihtiyaçları için bir anda % 20 ye varan zamlarla %12 daha yoksullaştırdılar.

Yukarıdaki puntolar bir gece dağları bombalarken bizim yoksulluğumuzun kara puntolarıydı.Bu yoksullaşmaya karşı hiç bir ciddi direniş sergiliyemediğimiz işin bir başka yanı...

Egemenlerin hava saldırısıyla arkasına aldıkları kitle desteğiyle birlikte Güney Kürdistan sınırına uzun zamandır yaptıkları askeri yığınağı ve emperyalist devletlerle yaptıkları pazarlıklar sonucu aldıkları onayla Güney Kürdistan'a bir hareket düzenlediler. Bu aymazlar bunu küçük puntolarla bile yazmadılar, bir avuç egemenin kar'ları için emekçi çocuklarının kanları üzerinde kendi çıkarlarını bir süre daha güvencelediler.

"Türk Silahlı Kuvvetleri, hava koşulları ve aydınlık durumu gibi etkenler dikkate alınarak en uygun zaman olarak seçilen 21 Şubat 2008 saat 19.00'dan itibaren, Irak'ın kuzeyinde PKK/KONGRAGEL Terör örgütüne karşı, Kara Kuvvetleri Komutanlığı ve Jandarma Genel Komutanlığı birliklerinin katıldığı hava destekli bir sınır ötesi kara harekatı başlatmıştır."(TSK internet sitesindeki açıklaması.)

TSK bu açıklamayı yaptığın sırada sınırdan topçu ateşine de tuttuğu Güney Kürdistan'a karadan da girmiş oldu. Son PKK'lıyı da yakalayana kadar durmayacaklarını beyan ettiler. Zorlu doğa koşullarına " vatan sözkonusu olduğun'da baş edeceklerini göstermeliydiler. Her koşulda vatanı savunacaklarını beyan etmişlerdi.

"ABD'nin Savunma Bakanı Robert Gates'in Türkiye ziyaretinin hemen ertesinde sona erdirilmesi tartışma yaratırken, harekatın bitirilmesi konusunda ard arda açıklamalar yapan ABD'nin bu tavrı Kasım'daki Başkanlık seçimlerinden kaynaklandığı öğrenildi." (Milliyet gazetesi 1 mart)

ABD'den gelen bu açıklamaların ertesinde 29 şubat 2008 tarihinde hemen askerler çekildi. Bu durum Türkiye'nin başta ABD olmak üzere diğer emperyalist devletlerin bu gün dünya hegemonyasındaki dalaşlarında yanında, onların isteklerini de dikkate alan bir politika gütmektedir.

Yukarıda ki yazıda, ABD evet kendi çı-

karlarını dikkate alarak Türkiye'ye kısa bir zaman vermiştir. Belirtilen ,ABD seçiminin etkisiyle bu müdahaleyi erken bitirmesini istemesiyle ilgili olduğu gerekçesi, gerçeğin küçük bir bölümünü oluşturmaktadır. Olayın esas yanı ABD başta olmak üzere emperyalist güçler Türk devleti işbirliği içerisinde PKK güçlerine ve Kürt ulusuna karşı bir saldırı da birleşmişlerdir.

"Harekâtın hava desteği 2'nci Hava Kuvveti Komutanlığı tarafından, kara havacılık ve topçu desteği ise Kara Kuvvetleri Komutanlığının sınıra yakın üslerinden sağlanmıştır. Derinlikte belirlenen terörist mevzileri ve barınma yerleri hava kuvvetleri ve kara ateş destek vasıtaları ile ateş altına alınmıştır. Böylece harekatın başlangıçtaki hedeflerine ulaştığı değerlendirilmiş; birliklerimiz arazi arama ve taramaları yaparak, 29 Şubat 2008 sabahı itibarıyla yurt içindeki üs bölgelerine dönmüşlerdir."(TSK internet sitesinden)

Yukarıdaki açıklamayla sınıra çekilen Kuzey Kürdistan/Türkiye askeri sınır boyunda ve ülkede operasyonlarına devam ediyor.

Diğer nokta da ABD ve diğer Emperyalistler "parçala böl" siyasetiyle çeşitli milliyet, ulus ve azınlıklar üzerinde kendi egemenlikleri ve çıkarları için çalışmaktadırlar. Sınır ötesi harekat Kuzey Kürdistan /Türkiye egemenleri için güç ve buradaki sorunun çözülmesiyle Kuzey Kürdistan'daki zenginliklerin sermaye sınıfına daha rahat pazarlanması olgusu vardır.

ABD ve diğer emperyalistler için yeni pazar anlamına gelir, çelişkilerin yoğunlaştığı alanlarda güçlü olan devletler daha rahat hareket ederler ve kendilerini diğer tarafa daha rahat kabul ettirirler.

Toparlarsak bu sınır ötesi harekatla ABD büyük haydutlukta kendisinin söz sahibi olduğunu göstermiştir. T.C. Devleti için hedeflenen ülkedeki politika büyük direnişle karşılaşmadan uygulamaya konulmuştur, milliyetçi ve şovenist akımların isteklerine cevap olurken devletlerinin güçlü olduğunu kanıtlamaya çalışmışlardır.

"Bölünme" tehlikesi her zaman ellerinde bir kozdur, ısıtıp ısıtıp işçiemekçilerin önüne getireceklerdi, şimdilik yine bunu başardılar. Her zaman ellerinin altında bir "dış düşman" olması gibi. Bu hareket, ABD özelinde PKK'ya "benim isteklerime cevap vermezsen ben de T.C.'ni sana karşı kullanırım." Yine aynı şekilde T.C.ne karşı da "bu gücü istediğimde destekler sana karşı kullanırım" demekte. Böylece dünyada en büyük haydutları emperyalizm şartlarında küçük haydutlara "benim borum öter" demekte. O büyük haydutlardan habersiz iş yapmaları durumunda başları belaya girer demektedirler.

Devrimci temelde güçlü bir örgütlülük olmadığı şartlarda tüm emperyalist devletler buradaki örgütlenmeleri kendi çıkarları için kullanmak isterler. Bu noktada

tam anlamıyla kendi kontrollerinde olmayan örgütlenmeleri zayıflatmak ve onları kontrol edilir duruma getirme politikası giderler. Bu noktada başta ABD ve diğer Emperyalist devletler kendine yakın yapılanmalar yaratmanın peşindedirler.

Biz devrimcilere düşen görev, işçiemekçi ve köylü yığınlarının önüne getirdikleri bu gerekçeleri, kitleleri örgütlü bir güce dönüştürerek cevap vermek olmalıdır. İşçiemekçiler kendi elleriyle yarattıkları dünyada daha özgürce, insanın insan tarafından sömürülmediği ve savaşların olmadığı bir dünya yaratmak için bir araya gelmelidirler; Kendilerinin başkaları tarafından değil kendileri tarafından yönetilmeleri gerektiğinin bilinciyle donatmalıyız.

Bunun için Bolşevik Parti'lerde örgütlenmeliyiz. Bu amaç için Kuzey Kürdistan'da örgütlü parti saflarını güçlendirmeye, mücadeleye! Kendi önder partini güçlendirerek proleter devrimle iktidarı taçlandırmaya.

Kuzey Kürdistan işçi emekçisi ve köylüsüyle kendi öz gücünü partîya bolşewîk saflarında örgütlenmeli, güç vermelidir.

İşte Kürt ulusu Kendi Kaderini Tayin Etme Hakkını özgürce kullanabilmesi de devrimle varılacak sosyalizmle mümkün olacaktır.

Kahrolsun Faşizm ve Kapitalizm, Yaşasın Devrim ve Sosyalizm

27.03.2008

AKP'NİN "ALEVİ AÇILIMI":

Aleviler oyunlara gelmeyin!

Kasım ayı 2007 içerisinde, basına AKP'nin "Alevi açılımı" paketi yansıdı.

Alevi kökenli AKP Milletvekili Reha Çamuroğlu'nun açıkladığı açılıma, Başbakan Erdoğan'ın da onay verdiği, Çamuroğlu'nun bu konuda Erdoğan'ın danışmanlığını yapacağı açıklandı.

Başbakan Erdoğan'ın Reha Çamuroğlu tarafından 11 Ocak'ta İstanbul'da organize edilecek "Alevi iftarı"na katılacağı, burada "Alevi açılımı" üzerine açıklamalar yapa-

cağı kamuoyuna yansıyan bilgiler arasında. İftara Başbakan'ın yanı sıra, bakanlar, milletvekilleri, bürokratların da aralarında bulunduğu bin kişinin katılımı planlanıyor.

AKP'nin "Alevi açılımı" ve "iftar yemeği" üzerine yoğun olarak kamuoyunda tartıştırılıyor.

Alevi örgütlerinin önemli bir bölümü, "Muharrem ayının yas ayı olduğunu, Alevilerin bu ayda oruç tuttuklarını, iftar yapmadıklarını, Kerbela'da öldürülen Hz. Hüseyin için yas tuttuklarını", Erdoğan'ın da katılacağı açıklanan iftara katılmayacaklarını açıkladılar. Aynı zamanda "Hızır Paşa Sofrası" adını verdikleri iftara katılanları "düşkün" ilan edeceklerini açıkladılar.

AKP'nin "Alevi açılımı" basına yansıyan bilgilere göre şu unsurları kapsıyor:

Cemevleri ibadethane olarak kabul edilecek. Alevi dedelere maaş bağlanacak. Ders kitaplarında Aleviliğe olumlu olarak daha fazla yer verilecek.

Aleviliğin devlette temsili için bir Alevi Kurumu kurulacak. Bu kurumun, Başbakanlığa bağlı bir genel müdürlük olarak oluşturulması planlanıyor. Oluşturulacak genel müdürlük için kadro sayısının 3 bin, bütçenin ise 2 milyon YTL olarak belirlenmesi düşünülüyor. Kurum bünyesinde, ya da ayrı olarak kurulması planlanan Alevi Enstitüleri'nde Alevi dedelerine eğitim verilmesi planlanıyor.

Ankara ve İstanbul'da 2 Cemevi açılması planlanıyor. Alevi toplumu ile hükümet arasındaki ilişkileri yürütmek üzere 40 kişilik bir kurul oluşturulması da düşünülüyor.

Kasım ayı içerisinde AB İlerleme Raporu yayınlandı. Bu raporda, "Aleviler hakkında olumlu adımların atılmadığı" tespiti de yer alıyordu. "Alevi açılımı"nın AB İlerleme Raporu ardından gündeme getirilmiş olunması tesadüfü değil. Anlaşılan Hükümet Aleviler konusunda AB mevzuatına uymak istiyor!

Bayram değil, seyran değil…

Çok gerilere gitmeye gerek yok, kendisini laik devlet ilan eden aslında bir sunni mezhepli islam devleti olan T.C. devletinin kuruluşundan bu yana, Aleviler üzerinde baskı olduğu, Alevilerin dinsel inançlarını gizli yerine getirmek zorunda kaldıkları, yok sayıldıkları yadsınamaz bir gerçek. Devletin bir kurumu olan –bir dizi bakanlıktan daha fazla bütçeye sahip Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Sünni İslam temelinde şekillendiği, devletin İslam dini yorumunun Sünni yorum olduğu, Sünni inanç dışında diğer inançların yok sayıldığı, din dersinin zorunlu olduğu vb. yadsınamaz diğer gerçeklerdir.

Sermaye ve devlet parçala, böl ve yönet politikası uyguladılar. Halklar arasında ulusal, dinsel farklılıkları körükleyerek yer yer katliamlar yaptılar. Maraş, Çorum ve Sivas yakın dönemde yaşanan katliamlardan bazılarıdır.

Tarihsel olarak baskı altında tutulan, yok sayılan, dini inançları yerine getirmesi engellenmeye çalışılan Alevileri devlet 1980'li yılların ortalarında keşfetti. 80'li yılların ortalarında son Türk devletini iki tehlike tehdit ediyordu. Kürt ulusal hareketi ve şeriat hedefi olan gerici dinci hareket..

Anadolu Alevileri inançları gereği –Aleviler arasındaki inanç farklılıkları, Aleviliğin tarihsel gelişimi üzerine durmuyoruz şeriat devletine karşılar. Gelişen şeriat tehlikesine karşı kazanılmaları gerekiyordu. Diğer yandan Kuzey Kürdistan'da devletin varlığını giderek tehdit eden Kürt ulusal hareket gelişiyordu. Aleviler üzerindeki baskılar gevşetilirse, inançlarını yerine getirmelerine kısmen olanak sağlanırsa Alevilerin devrimci ve sosyalist harekete yakın olanı ile Kürt Aleviler kazanılabilirdi. Alevi ileri gelenleri ile yapılan Gölbaşı toplantısından sonra Aleviler örgütlenmeye başladılar. Zamanla cemevleri açıldı. Alevi dernekleri kuruldu. Federasyonlaşmaya gidildi vb.

Gelişmeler bütünlüklü olarak ele alındığı zaman, baskı altında tutulan, islam içerisindeki farklı mezhepsel inançları yok sayılan Aleviler devlet katında genel kabul görmeye başladılar. Alevi örgütlenmelerinin önemli bir bölümü statükocu Kemalist devlet saflarında yerlerini aldılar.

Ancak Alevi örgütlenmelerinin kimi talepleri; Diyanet İşleri Başkanlığı'nda Alevilere yer verilmesi, Aleviler hakkında anayasal düzenlemeler yapılması, Cem evlerinin ibadethane olarak tanınması, din derslerinin zorunlu olmaktan çıkarılması vb. yerine getirilmedi.

Türk devleti, Türkler dışındaki uluslara ve farklı inanışlardaki din ve mezhepler karşısında haksızlıklarla dolu bir faşist devlettir. Böl, parçala ve yönet devlet siyasetidir. AKP "Alevi açılımı" ile Aleviler bir kez daha uyutulmak istenmektedir. Alevilerin bu düzende tam anlamıyla inançları temelinde yaşamaları mümkün değildir. Çünkü devlet İslam dininin bir yorumu olan Sünni temelde şekillenmiştir. Bir takım açılımlarla bu temel değiştirilemez. Aleviler hakkındaki olumsuz yargıların toplum içerisinde yaygın olduğu, bu olumsuz yargıları kaşımanın nelere yol açtığı Sivas katliamı ile sabittir.

AKP Hükümeti, nüfusun önemli bir bölümünü oluşturan Aleviler hakkında, AB'nin istemlerini kağıt üzerinde gerçekleştirmek istemesi amacı yanında, Alevileri oy potansiyeli olarak da kazanmak istemektedir. Alevi örgütlerinin istemlerinin bir bölümü gerçekleştirildiği taktirde Alevilerin kazanılacağı hesaplanmaktadır. Aleviler böylece egemenler arasında yürüyen iktidar mücadelesinde kazanılacak güç olarak görülmektedir. Alevi işçi, emekçilerin çıkarı egemenler arasındaki iktidar mücadelesinde kullanılmayı değil, devrim için örgütlenmeyi gerektirir. Aleviler üzerindeki tüm baskıların, ön yargıların son bulması,

gerçek anlamda inançlarını yaşamaları bu düzende mümkün değildir. Bu ancak işçilerin, köylülerin kendi iktidarı şartlarında mümkün olacaktır.

Bu vesile ile genel olarak din konusunda tavrımızı kısaca aktarmak istiyoruz:

Devlet açısından ele alındığında din kişinin özel meselesidir. İsteyen inanır, isteyen inanmaz. Devlet tüm dini inançlara eşit mesafede durur. Hiç bir din ya da mezhep devlet tarafından desteklenmez, teşvik edilmez. Dini inançlarından dolayı hiç kimse baskı altına alınamaz. Devlet işleri ile din işleri tamamen birbirinden ayrılır. Devlet tam anlamıyla laik olur.

Sömürgeci, islamcı Türk devletinin bu konumda olmadığı açıktır.

Laik devlet, ancak halklarımızın birleşik devrimi, işçilerin, emekçilerin iktidarı şartlarında gerçekleşecektir.

Biz bugün, Aleviler üzerindeki baskılara, aynı zamanda diğer dini inançlar üzerindeki baskılara karşıyız. İsteyenin istediği biçimde inanmasından, inanç özgürlüğünden yanayız.

İnanç özgürlüğünden yana olmamız, dini gericiliğe, dine karşı mücadele etmeyeceğimiz anlamına gelmez. Bizler diyalektik materyalistleriz. Öbür dünyaya değil, bu dünyaya inanırız. Bu dünyanın işçiler, emekçiler için insani koşullarda yaşanılır olması için mücadele ederiz. Dine karşı mücadeleden anladığımız, tanrının varlığı yokluğu tartışması değil, dinin temellerini oluşturan ekonomik, kültürel, sosyal temellere karşı mücadeledir. Dinin yaygın olmasını belirleyen bu temellere karşı mücadele içerisinde, işçilerin emekçilerin yaşama şartlarının da iyileşmesine bağlı olarak dini gericilik de gerileyecektir.

Aleviler başta olmak üzere baskı altında olan tüm inançlar, özgürce inançlarını yaşamak istiyorlarsa, sömürgeci, gerici Türk devletini yıkma mücadelesine katılmalıdırlar.

Tüm uluslardan, milliyetlerden, inançlardan, işçilerin, köylülerin, emekçilerin birliği, mücadelesi ile sömürgeci devlet yıkılacak, yaratılacak olan özgür şartlarda, ezilen Kürt ulusu kendi kaderini özgürce belirleyecek, inançlar özgürce laik sistem içinde yaşama olanağı bulacaklardır.

Görev bunun için çalışmaktır!

Kuzey Kürdistan/Türkiye'de örgütlü olan Bolşevik partiler, devrimle sosyalizme giden yolun bilinçli öncüleridir. Bu anlamda Kuzey Kürdistan İşçi, emekçisi ve köylüsüyle bu saflarda yerini almalı, bu saflarda mücadele etmelidir! Hiçbir hak direnmeden alınmaz, biz doğru bilinç etrafında örgütlenerek tüm ezilenlerin iktidara giden yolunu örmeliyiz.

Din devletine hayır!
Yaşasın Sosyalizm!

6 Ocak 2007

Militarizmin kontra "iyi çocukları" askeri mahkemece tahliye edildi!..

Şemdinli'de 9 Kasım 2005'te Seferi Yılmaz'a ait Umut Kitabevi bombalanmış, patlamada Mehmet Zahir Korkmaz adlı bir kişi hayatını kaybetmişti.

Aynı gün saldırganların otomobilinde keşif yapan savcı ve CHP Hakkari Milletvekili Esat Canan'ın üzerine Uzman Çavuş Tanju Çavuş'un ateş açması sonucu Ali Yılmaz adlı bir kişi hayatını kaybetmişti. Keşif sırasında, astsubaylara ait olduğu belirtilen sivil arabanın bagajında üç kalaşnikof, el bombaları, resmi evrak ve Hakkari ili ve ilçelerinin haritası, bir isim listesi bulunmuştu. Listede bombanın patladığı kitabevinin üzerinin kırmızı kalemle çizildiği görülmüştü. Şemdinli'de patlamanın ardından yaşanan olaylar Yüksekova ve Hakkari'ye de sıçramış ve Yüksekova'da devletin faşist kolluk güçleri ile göstericiler arasında yaşanan çatışmada üç kişi ölmüştü.

Bu olaylar üzerine dönemin kara kuvvetler komutanı Faşist Büyükanıt'ın "tanırım iyi çocuklardır" diye sahip çıktığı faşist katiller, Ali Kaya, Özcan İldeniz ve Veysel Ateş'i, "adam öldürmek, çete kurmak ve adam öldürmeye teşebbüs etmek" suçlarından Van 3'üncü Ağır Ceza Mahkemesi tarafından 39 yıl 10 ay 27'şer gün hapis cezasına çarptırmıştı. Bu faşist katillerin yargılanması, Büyükanıt tarafından "skandal" olarak adlandırılmıştı. Bunun sonucu olarak, Yargıtay 9'uncu Ceza Dairesi, bu kararı "eksik soruşturma" gerekçesiyle bozarak, davanın askeri mahkemede görülmesi gerektiğine karar vermiş, bozma kararına uyan Van 3'üncü Ağır Ceza Mahkemesi ise sanıkların tutukluluk halinin devamına ve davanın askeri mahkemede görülmesine karar vermişti.

Şemdinli'de gövde gösterisi!

Emir eri Askeri mahkeme ilk duruşmasında, Komutanlarının emirlerine uygun olarak Ali Kaya, Özcan İldeniz ve Veysel Ateş hakkında „geç kalmış' olan tahliye kararını vererek görevlerini yerine getirmişlerdi. Bu kararla birlikte bir kez daha burjuva hukukun nasıl işlediği görüldü. Mahkeme kararı asi olan Kürtlerin öldürülmesinin suç olmadığını bir kez daha göstermiştir.

Bu faşist kuklaların salıverilmesinin hemen ardından, sabah saatlerinde İlçe Jandarma Komutanlığı'nda biraraya gelen Şemdinli Alay Komutanı Evliya Çelebi, İlçe Jandarma Komutanı Mustafa Özdurhan ve korucubaşı Mehmet Emin Özer, iki panzer eşliğinde ilçe merkezinde tur atarak, Devlet'in „iyi çocuklar'ına sahip çıktığını böyle gösterdiler.

Bu karar ile, „İyi çocuklar'ın bu bombalama eylemini kendi başlarına macera olsun diye yapmadıkları bizim için su götürmez bir gerçektir. Bu provakatif faşist saldırının, Türk generallerinin bilgisi dahilinde olduğunu düşünmememiz için bir neden yoktur; bu saldırıyı yapanların Genel Kurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt'ın bilgisi temelinde olduğu kesindir. Zaten Büyükanıt'ın olayın başında „tanırım iyi çocuklardır', demiş olması bunun bir kanıtıdır. Verilen tahliye kararının, sınır gerisi ve ötesinde sürdürülen operasyonların devam etmesi, DTP Milletvekillerinin üzerindeki linç kampanyası, Kürt halkına faşist baskıların oldukça arttığı bu süreçte alınması da tesadüf değil.

Bir halklar hapishanesi olan Türkiye Cumhuriyetinde, bir çok ulus soykırım baskı ve katliamlarla ulusal azınlık durumuna düşürülerek yerlerinden, yurtlarından edilmiştir. PKK önderliğinde gelişen Kürt Ulusunun ulusal mücadelesi de bu temelde yok sayılarak ezilmeye çalışılmaktadır. Faşist devlet her zaman olduğu gibi bu mücadeleyi barbarca yok etmek için her yolu denemektedir. İşte faşist Büyükanıt'ın "İyi çocukları" bu temelde serbest bırakılarak katliamlarına bizzat devletin denetiminde devam edecekleridir.

Kürt ulusunun ulusal bilincinin gelişip kendi haklarını talep etmesi, faşist Türk devletinin üniter devlet yapısını sorgulaması, bu faşistleri çileden çıkarmaktadır. Faşist Türk Devleti; sınır gerisi ve sınır ötesi operasyonlarla gelişen ulusal mücadeleyi ezmeye çalışmaktadır. Kürt ulusunun minimum taleplerine dahi tahammül edemeyen faşist Türk devletinin varlığı şartlarında Kürt ulusal sorunun çözümünü düşünmek, bu devletin sınıfsal karakteri konusunda bilinçleri karartmaktan başka bir işe yaramayacaktır.

Ekim devrimi, ulusal mücadele sınıfsal mücadeleyle birleştirildiğinde ancak gerçekleşebileceğini pratikte kanıtlamıştır; Burjuvazi, ulusal mücadeleyi boğmak için binbir türlü yola baş vurmaktadır. Halkları din, mezhep, ırk temelinde bölmekte ve birbirine kırdırmaktadır. Bugün kuzey Kürdistan'da yürüyen savaşta bunu yaşamaktayız. Faşist TC yürüyen bu savaşta iktidarını sağlamlaştırmaya çalışmakta işçi ve emekçileri kendi bayrağı altında toplamaya çalışmakta, kapitalist sömürü sisteminin ömrünü uzatmaya çalışmaktadır.

Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ezilenler olarak, onların bu baskı ve sindirme yok sayma, yok etme politikalarına karşı kendi özgücümüzün ifadesi olan Kuzey Kürdistan'da örgütlü olan Partîya Bolşewîk saflarını güçlendirmeli, onu proletarya'nın önder gücü yapmalıyız!

Kahrolsun Emperyalizm ve kontra örgütlenmeleri! Kahrolsun çete-mafya-polis-asker örgütlü T.C. Devleti!

Yaşasın proletarya önderliğinde kurulacak olan Kuzey Kürdistan/Türkiye Sosyalist Cumhuriyeti!

26.12.2007

Türban tartışmaları Mecliste...

Bir süredir gündemi epeyce meşgul eden, üniversitelerde türbanın serbest bırakılmasını sağlayacak olan, Anayasa'nın 10. ve 42'nci maddelerinde ve YÖK Kanunu'nun 17. Maddesi'nde değişiklik öngören Anayasa değişikliği teklifi Meclis Genel Kurulunda bu hafta oylanacak.

Türban tartışmalarının başladığı günlerden itibaren şimdiki aşamaya kadar ki süreçte, Siyasi Partilerden, Ordu Yetkililerine, Sivil Toplum örgütlerinden sendikalara, çeşitli kademelerdeki akademisyenlere kadar her kesimde şiddetli tartışmalar yürüdü.

Tüm bu tartışmalar aslında birbirine zıt iki görüş etrafında yürüdü, yürüyor. İlk görüş türban yasağının kaldırılmasının demokrasinin, laikliğin gereği olduğunu, türban takmanın kişinin özgür iradesi olduğunu ve karşı çıkmanın da aslında kişisel hak ve özgürlüklere karşı çıkmak anlamına geldiğini söyleyen başını AKP ve MHP'nin çektiği, YÖK Başkanının, çeşitli akademisyen ve rektörlerin, BBP gibi kimi siyasi partilerin destek verdiği gruba aitti.

Diğer görüş ise, laiklik elden gidiyor yaygarası koparak, türbanın üniversitelerde serbest bırakılmasını sağlayacak yasa teklifine sertçe karşı çıkan, başını mecliste CHP'nin, ordunun çektiği, çeşitli sivil toplum kuruluşlarının, kimi siyasi partilerin, sendikaların ve patronlar kulübü TÜSİAD'ın, yargı kurumlarının ve kimi akademisyenlerin destek verdiği Kemalist kesime aitti.

TÜSİAD yaptığı açıklamada "ekonominin gündemin birinci maddesi olması gerektiğini söylerken türban konusunun gündeme yerleştirilmesindeki asıl amacın "Türkiye'nin, Atatürk'ün çağdaş medeniyet seviyesine erişme hedefinin gereği olan Batı normlarını esas alan demokratikleşme süreci ile ilişkisini koparmak" olduğunu söyledi. Öte yandan Yaşar Büyükanıt, ordunun zaten bilinen tavrını "Askerin bu konudaki düşüncesini bilmeyen yok. Bir kez daha söylemek malumun ilanından öteye gitmez." şeklinde özetledi. Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği ve Cumhuriyet Kadınları Derneği'nin öncülüğünde yasa teklifini protesto etmek amacıyla çoğunluğunu kadınların oluşturduğu Kemalist grup "222A: 2. Ayın 2'sinde saat 2'de Anıtkabir'de" sloganıyla, Anıtkabir'de bir araya geldiler. Diğer yanda bir grup akademisyen tarafından, "Öğretim Üyeleri Tarafından Üniversitede Özgürlük Bildirisi" başlıklı metin imzaya açıldı. "Öğretim üyeleri olarak bizler, kılık kıyafet konusunda yıllardır uygulanan politikaları ve son günlerde yapılan tartışmaları yakından ve kaygıyla izliyoruz. Üniversitelerin düşünce, ifade, din ve inanç özgürlükleri ile eğitim ve öğretim gibi en temel insan hakları karşısında yasakçı değil, özgürlükçü bir tavır alması gereken kurumlar olduğunu düşünüyoruz." denilen metnin altına imza atan

öğretim üyeleri, üniversitelerdeki türban yasağının kaldırılmasına yönelik desteklerini ortaya koymuş oldular.

Yasa teklifi konusunda şimdiye kadar belirleyici anlamda tartışılanlar özetle yukarıda aktarılanlardı ve yine yasa teklifinin bu hafta Meclis Genel Kurulunda ele alınması nedeniyle tartışmaların iyice kızışacağı kesin.

Bu tartışmalarda üzerinde en çok durulan, tartışmaların merkezinde duran, iki kesiminde arkasına sığındığı laiklik kelimesini ya da devletin ne derece laik bir devlet olduğunu irdelediğimizde her iki kesiminde açıklamalarının ne kadar ikiyüzlüce olduğu açıkça ortaya çıkıyor. Sözde din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılığını simgeleyen laiklik ilkesinin pratikte işlemediği, Kemalistlerin laiklikten anladıklarının aslında dinin Kemalist ideolojinin çizdiği sınırlar içerisinde uygulanmasından başka bir şey olmadığı ortada. Türk devletinin anayasasında "Herkes, vicdan, dini inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir. Kimse, dini inanç ve kanaatlerinden ötürü suçlanamaz." deniliyor fakat aynı devletin din işlerini düzenlemek maksatlı Diyanet İşleri diye bir kurumu var. Sadece bu örnek düşünüldüğünde bile laiklik adına koparılan yaygaraların içinin ne kadar boş olduğunu göstermeye yetiyor.

Bütün bu tartışmalar biz işçi ve emekçileri ilgilendiren asıl sorunları gözlerden gizlemeye, yerine egemenlerin kendi gündemlerini (sanki bunlar işçileri emekçileri ilgilendiren öncelikli sorunlarmış gibi) koymaya yarıyor sadece.

Bir tarafta İstanbul'daki bir işyerinde yeterli denetim olmadığı için yaşanan patlamada ölen 23 işçi, yaralanan 100'ü aşkın işçi var. Diğer tarafta milyonlarca işçi ve emekçiyi etkileyecek, kazanılmış hakların gasp edilmek istendiği SSGSS yasa tasarısı meclisten geçirilmek isteniyor. Başka bir tarafta sendikalı olmak istedikleri için işten atılan 400 Yörsan işçisinin ve binlercesinin mücadelesi duruyor. İşçilerin emekçilerin bu asli sorunları türban tartışmalarının gölgesinde bırakılıyor.

Türban yasağının kaldırılması konusunda yaşanan bu tartışmalar, iki kesim arasındaki iktidar dalaşının kızıştığının bir görüntüsü aslında. Yapılmak istenen ortada; her iki kesimde laiklik safsatalarının arkasına saklanarak biz işçi ve emekçileri peşlerine takma niyetindeler. Bizleri birer piyon gibi kullanarak iktidarlarını güçlendirmeye çalışıyorlar.

Egemenlerin oyununa gelmeyelim. Biz işçi ve emekçilerin sorunu kimin nasıl giyindiği, başını örtüp örtmediği değildir. Bizim asıl sorunumuz kazanılmış haklarımıza saldırmaktan çekinmeyen, bizleri ücretli köleler haline getiren egemenlere karşı kapitalist emperyalist sistemi alaşağı edip her alanda gerçek özgürlüğün yaşanacağı bir dünya için, sosyalizm için sınıf mücadelesi vermektir.

Bunun için örgütlü mücadele ile saflarımızı örmeliyiz. Özgürlükler, bu düzenin alaşağı edilerek proletaryanın iktidarının kurulmasıyla mümkündür.

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

05 02 2008

„Operasyon Değil Demokratik Çözüm Yürüyüşü"nün Diyarbakır Ayağı...

Demokratik Toplum Partisi (DTP) yönetici, milletvekili ve belediye başkanları ile partililerin Şırnak'ın Kasrik bölgesine gerçekleştirecekleri „Operasyon Değil Demokratik Çözüm Yürüyüşü"ne Aralarında İstanbul, Adana, Gaziantep, Aydın'ın da bulunduğu 28 ilden dün otobüslerle hareket eden Demokratik Toplum Parti'liler, Diyarbakır Koşuyolu'ndaki Fatih Lisesinin önünde buluştular. Saat 10.30'da gelenleri, karşılamak

için kitle toplandı. Burada yaklaşık 10 binin üzerindeki kalabalığa seslenen DTP EşBaşkanı Emine Ayna, halkın 16 Aralık'ta başlatılan operasyonları durdurabilecek güce sahip olduğunu belirterek, „Bugün buradaki sesi Başbakan, Genelkurmay Başkanı, Cumhurbaşkanı da duymak, dikkate almak durumunda" dedi.

"Yıllardır ayrımcılık ve bölücülük suçlamalarına rağmen Kürtlerin birlikte yaşamakta ısrarlı olduğunu" vurgulayan Ayna, operasyonlar durduruluncaya kadar eyleme devam edeceklerini dile getirdi. Bir konuşmada DTP eski eşbaşkanı Ahmet Türk yaptı; o da operasyonla bir çözüme ulaşılamayacağını belirtti. "Bizim birliğimizi bölmek istiyenler var, "ne zaman biz Diyarbakır, Tunceli, Batman'ı kaybettik o zaman yenilmişiz demek" dedi.

Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir Kürtçe bir konuşma yaparak, gelip destek veren kitleye teşekkür etti ve Kasrik bölgesine canlı kalkan olmaya gidenlere başarılar diledi.

Alandaki kitle Barış için Öcalan'ın muhatap alınmasının gerekli olduğu yönünde Türkçe ve Kürtçe talepler dillendirildi. Öcalan lehine sloganlar attılar ve Öcalan posterleri açtılar.

Bu eylemlilik açık olarak göstermektedir ki, devletin "çözüldüler", "güç kaybettiler" vb.. açıklamalarına rağmen güçlerini bu aşamada korumaktadırlar. "Yürüyüş güzergahı olan Mardin, Nusaybin ve Şırnak'ta on binlerin karşıladığı ve eşlik ederek çadır açacakları yerlere kadar uğurladıkları" (yerel basından). Bu operasyonlar aslında gevşetilen ilişkilerin yeniden güçlenmesinin aracı olduğunu söylemek abartı olmaz.

Tabii ki Kürt Ulusunun Kendi Kaderini özgürce tayin hakkı noktasında zaten bu hareketin önüne koyduğu bir görev yok. Bu gün ana dilde eğitim, Öcalan'a özgürlük ve bir genel af olarak sınırladıkları bir noktada talepleri bu kadar sınırlamış bir mücadele

anlayışı kısmi demokratik eylemliliklerle yetinmektedir.

Kimi radikal eylemlilikler yanında pasifist eylemliliklerle de barış'ı dillendirerek, ya da "ekolojik, demokratik konfederalizm" gibi, adını ne koyarsanız koyun burjuva siyasi anlayışlarla bu sorunu çözmeye çalışmaktadırlar.

Günümüzde gerçekten Ulusal sorunun çözümü, proletaryanın sınıfsal sorunun çözülmesine bağımlı bir sorun, onun bir parçasıdır. Bunu, Sosyalist Sovyetler Birliği ve bir dizi Halk Cumhuriyetleri kanıtladı. Bu anlamda KK/Türkiye'de de sınıfsal mücadele yükselmediği sürece hep kısmi çözümler üzerinde durulacaktır, taraflar hep kendi çıkarlarının ne kadar olduğuna bakarak hareket edeceklerdir. Kürt Ulusunun "kendi kaderini tayin etme hakkı" Devrim işidir. Bu devrimi de yeni bir dünya için yola çıkmış komünistler ve onun önderliği altında örgütlenmiş kitleler başaracaktır.

Tarih, Türkiye/Kuzey Kürdistan'da işçi-emekçi sınıfının ve köylülüğün ortak mücadelesi devrim ile yazılacak, sosyalizmle taçlanacaktır. Bunun için Partîya Bolşewîk saflarda örgütlenelim!

Operasyonlar durduracak güç, işçi-emekçilerin örgütlü gücüdür.

Yaşasın halkların kardeşliği!

Kahrolsun Faşizm ve Militarizm!

Bir SB okuru, 06.02.2008

HAYIR ÖYLE DEĞİL KEMAL BEY!

Türk devletinin faşist şoven siyasetinin askeri alanda devreye sokulmasının üzerinden geçen yaklaşık bir haftalık dönemden sonra, ABD'li efendilerinin "Türk silahlı kuvvetleri geri çekilmelidir" talimatının gereğini yapan, faşist komutan Y. Büyükanıt'ın komutasındaki askeri birlikler GüneyKürdistan'ı terk ettiler.

Bunun üzerine Türk devletinin şahinliğini üstlenen militarist faşist güçler tepki gösterdiler. Onlar aslında Kerkük ve Musul'a girilmesini çok istiyorlardı. Kendilerinin gücünü aşırı abartılı bir şekilde değerlendiren bu kesim, bir bakıma ABD'nin emriyle geri çekilmesini o satılık gururlarına yediremediler. Satılık gurur diyoruz, çünkü TC devleti kuruluşundan bu yana kısa bir süre hariç hep emperyalizme bağımlı bir siyaset izlemiştir. Buna ses çıkarmayan bu güçlerin gerçek anlamda onuru sağlam olsa bu ilişkiye karşı mücadele ederlerdi.

Bu geri çekilmenin hemen ardından bir bölüm ilerici, demokrat ve liberal kesim

"şimdi sıra siyasal çözümde" diyerek barış meclisleri üzerinden alanlara, siz salonlar anlayın, çıktılar. Onlar, Kürtçe üzerindeki yasakların kaldırılmasını, Kürtçenin Kuzey Kürdistan'da eğitim dili olmasını, bazı yönetsel hakların verilmesini talep ettiler.

Bu tartışmalarda, bir dönem PKK tarafından "hain", "işbirlikçi" olarak değerlendirilen ve gelinen noktada onunda gerisinde kaldıkları Kemal Burkay'da yeniden sahneye çıktı ve bazı talepler öne sürdü.

Bu talepler, genel anlamda bugün bir çok burjuva liberalinin savunduğu taleplerdi. Hatta Kemal Burkay bunların bazılarının gerisinde bile kalıyordu. Bazı liberallerin federasyonu, özerkliği tartıştığını biliyoruz. Mesela, İtalya, İspanya modelleri vb. dillendirilmektedir. Fakat K. Burkay böyle bir tespitin yanında bile geçmiyordu.

Üstüne üstlük o, MarksizmLeninizmin temel bir ilkesi olan Ulusların Kendi Kaderini Tayin Etme Hakkının,(UKKTEH) yalnızca AYRILMA HAKKI ANLAMINA GELDİĞİ gerçeğini tersyüz ederek, "..Kendi kaderini tayin ille de ayrı devlet kurma anlamına gelmez.." dedi.

MarksistLeninist önderlerin defalarca altını çizerek ortaya koydukları bu temel ilkeyi ayaklar altına almaya çalışan reformist bayımızın yanıldığını göstermek için sayfalarca alıntı yapma gereğini duymuyoruz. Fakat K. Burkay'a bu konudaki bilimsel eserlere bakmasını da salık vermeyeceğiz. Çünkü aslında bu şiarın neyi içerdiğini bilmektedir. Yani o bilerek bu ilkeyi çarpıtmaktadır.

Emperyalizm ve Proleter devrimleri çağında, UKKTEH'nın yalnızca AYRILMA HAKKI anlamına geldiğini, ezilen ulusların kurtuluşunun proletarya önderliğindeki devrimlerle gerçekleşebileceği bilimsel sosyalizmin kuramcıları tarafından defalarca ortaya konmuştur.

Kuzey Kürdistanlı komünistler olarak, önce bu netliğin bir kez daha yeniden ortaya konmasının şart olduğunu düşünüyoruz.

Bu şiarın pratik tarafından defalarca doğrulandığı ve son yıllardaki gelişmeler tarafından da hep yeniden doğrulandığı açıktır.

Biz Kürdistanlı Komünistler, milli temeldeki örgütlenmelerin karşısına enternasyonalizm temelinde örgütlenmeyi ve mücadeleyi önümüze görev koyduk.

Biz ulusal özellikleri temel alarak örgütlenmenin, işçi ve emekçi yığınları özgürleştiremeyeceğini, emperyalizm ve proletarya devrimleri çağında sermaye egemenliğine karşı proletaryanın ortak örgütlenerek kendi iktidarını kurabileceğini ve gerçek özgürlüğün ezilen halklar için ancak o zaman gerçekleşebileceğini biliyoruz.

Bu bilinçte olduğumuz için de, UKKTEH'nı AYRILMADAN YANA DEĞİL, BİRLEŞMEDEN YANA kullanıyoruz. FAŞİST TÜRK DEVLETİNİ SİLAHLI DEVRİMLE YIKMAK için, ortak devrim mücadelesini örgütlemek için müca-

dele ediyoruz.

Sosyalist Sovyetler Birliğinin kuruluşu bu konuda büyük bir örnektir. Çarlık zamanında bir halklar hapishanesi olan Rusya'da, devrim sonrasında ezilen halkların özgürleştiği, sömürüsüz bir dünya kurma yolunda hızla adımların atıldığını biliyoruz.

Sosyalizmin kazanımları olmasaydı bugün halen bir dizi Türki ulusun bağımlılıktan kurtulamamış olacağını düşünüyoruz.

Sovyetler Birliğinin revizyonistlerin marifetiyle tekrar kapitalist bir sisteme evrimlenmiş olması sonucu dünyada olan gelişmeler, ulusal kurtuluş savaşlarının bugünkü çağımızda hemen hepsinin bir türlü emperyalizme yedeklendiği, şu ya da bu emperyalist devletin dümen suyuna girdiğini görüyoruz.

İşte bu gerçeklikler bize bir kez daha, milliyetler temelindeki örgütlenme yerine, ortak örgütlenme temelinde Birleşik Bolşevik Partinin çatısı altında bölgesel partilerin kurulmasını savunuyoruz. Bu ama aynı zamanda yerel gerçeklikleri de dikkate alarak sınıfsal mücadeleyi temel alarak iktidara yürümeyi görev olarak belirleme anlamına gelmektedir.

Sonuç itibarıyla Türkiye ve Kuzey Kürdistan proletaryası fabrikalarda, tarımın yapıldığı alanlarda örgütlenmeden, üretimden gelen güce hükmetmeden bağımsız birleşik bir sosyalist cumhuriyetin kurulamayacağını, dolayısıyla da Kürt ulusu ve diğer azınlıkların özgürleşemeyeceği çok açıktır.

Bu mücadelede biz her türlü çarpıtmaya, reformizme ve revizyonizme karşı ideolojik ve siyasi mücadele ediyoruz. Bu mücadele işçi sınıfı ve emekçi yığınların faşist devletin iktidarını parçalama mücadelesinde doğru bir hatta yürümesi için de zorunludur. Sağlam bir siyasi hat üzerinden yürümeyen bir mücadele sosyalist iktidar hedefinden de uzaklaşır.

Reformistler ve işbirlikçilerin verdiği mücadele sonucu Kürt ulusu ve azınlık Halkların kısmi demokratik haklar elde etmesi mümkündür. Bu bugüne göre görece bir olumluluktur. Ama bu asla Kürt ulusu ve diğer Halkların özgürlüğü demek değildir.

Kürt ulusunun ve ezilen halkların gerçek kurtuluşu devrimle sağlanacaktır.

Ancak devrim, sömürü sistemini tarihin çöplüğüne atacak, işçilerin ve

yoksul köylülerin milyonlarca kütlesine gerçek özgürlüğü sağlayacaktır.

Bunun için;

Ya kapitalist barbarlık, ya sosyalizm diyoruz. HALKLARIN KARDEŞLİĞİ ancak ve gerçekte SOSYALİZMDE GERÇEKLEŞECEKTİR! Bunun için Partîya Bolşewîk Kurdîstan'a Bakur Saflarında örgütlenin!

Yaşasın Partîya Bolşewîk Kurdîstan'a Bakur!

Bir SB okuru, 2.3.2008

DİYARBAKIR'DA PATLAYAN BOMBA VE SONRASINDAKİ GELİŞMELER...

Biz komünistler hiç bombalama eylemi yapmayız şeklinde bir tavır içinde olmayız, ancak biz işçi ve emekçilere zarar verecek eylemlerden kaçınırız. Çünkü böylesi eylemleri sermaye sınıfı işçi ve emekçi sınıfına karşı yapar ve bunu işçi ve emekçilerin devrimcilerden uzaklaştırmak için kullanır. Yaptığımız eylemde işçi ve emekçilerin önemli kesiminin desteğini almalıdır. Bizim sınıf düşmanlarımıza karşı şiddetimiz onları alaşağı edip dünyayı şiddetten arındıran ezilen çoğunluğun iktidarıdır. Bu iktidar, son burjuva devlet yıkılmayana kadar devam eder. Sömürünün olmadığı dünyada "insanların ihtiyacına göre" yaşadığı komünist toplumla son bulacaktır.

"3 Ocakta Diyarbakır Yenişehir Semti'nde 16. Zırhlı Tugay Komutanlığı hizmetinde kullanılan askeri servis aracının geçişi sırasında düzenlenen ve 6'sı öğrenci 7 kişinin ölümü, 68 kişinin de yaralanmasıyla sonuçlanan bombalı saldırıyı gerçekleştirildi." (basından.)

Bombalı saldırının ardında basın ve yayın kuruluşlarından saldırıyı kınayan açıklamalar geldi. Medya ve egemen güçler bu noktada öyle or

ganize şekilde çalıştılar ki, bundan en iyi yararlanmanın yollarını devlet için yaratmaya çalıştılar.

Başbakan, Bakanlar, üst düzey Askeri yetkililer, Milletvekilleri ve Siyasi parti yöneticileri bicümle hepsi hazır kıta oldular. Amed'e akın ettiler, terörü lanetlediler, halkın yani masumların yanında olduklarını beyan ettiler (birlerce gerillanın, devrimci demokrat ve yazarın ellerindeki kanları kurumadan?!..) hepsi bitekmil geldiler. Herkes "vatanın bölünmez bütünlüğünden" bahsetti, ihmal edilen Amed artık ihmal edilmeyecekti. Terörü onlar da lanetlemişlerdi, masum Halka kanlı pusu kuranların hakkından geleceklerdi. Vaatler uzadıkça uzadı, ölen 7 sivilin aileleri içinde bir dizi vaat verildi, onları da devletin propaganda kervanına katmaya çalıştılar, mezarlara giden anaların görüntüleri ve

ölenlerin görüntüleri eşliğinde bu ceset sömürücüleri kendi iktidarının ne kadar temiz olduğunu kanıtlamaya çalışıyorlardı. Bütün hedef "devletin büyüklüğü, şefkatli kolları" için yapıldı. İşte bu eylem üzerinden PKK'nın ne kadar terörist, kötü bir örgüt olduğu ve kendisine oy verenleri de rahatlıkla öldürebileceklerinin propagandasını yaptılar.

PKK'de bu eylemde beklemediği sivil ölümler olunca tam olarak üstlenemedi, en son açıklaması sınır ötesi harekat olmadan önce "kimi birimlerin inisiyatif geliştirebileceklerini" belirterek kısmen üstlendi.

Eylem öncelikle Güney Kürdistan'a yapılan hava harekatının pilotlarına yönelikti. Askeri araç bulunan çoğunluğu pilot yaralanmıştı, diye açıklandı. Tamamen yanmış araçta hepsinin yaralı kurtulması bir muamma. PKK bu pilotların çoğunun öldüğü yönünde haber yaptılar. Ne kadar doğru bu açık değil, öncelikle devlet psikolojik savaşta morali kendi elinde tutmak ister.

Ailelerin öncelikle tepkisi devlete oldu, eylem yerine gelen ölülerin yakınları "Bu savaşı durdurabilir denil

di." Tepki gösterenlerden alı koydukları oldu. Devlet bu noktada aileler üzerinden kendi propagandasını yapmak istedi bu istediğini yerine getiremedi. Ailelerin tavrı netleşince medyanın saldırıları şeklinde bir süre devam eden saldırılar eylemi gerçekleştirenlerin yakalanmasıyla devletin güçlü olduğu üzerine ve nasıl eylemi yapanları çözdüğünü böylece herkesi gören gözleri olduğunu beyan ettiler. Kapitalist devletlerinin ne kadar büyük olduğunu beyan ettiler. Oysa biz biliyoruz, onların büyüklüğü biz emekçilerin yarattığı değerle ölçülür. Bu güç bugün kendi gücünün farkında değil, farkına vardığında o zaman Faşist devletlerinin nasıl bir kağıttan kaplan olduğunu göreceğiz.

PKK'nin üst düzeyinden yapılan açıklamada "eylemde ihmal olup olmadığını araştırılacağını" belirtiyordu. Aslında "Kuzey Kürdistan bölgesinde bombalı eylem yapmama kararımız vardı dediler."

Onlarda bu eylemde zarar gören siviller ve eyleme tepkinin düşmesi için böyle manevraya başvurmuştular.

Düşündüren kimi noktalar, eylemi yapan Erdal Polat'ın daha önceden yargılanmış ve polis arşivinde bilgileri olan bir kişidir, yine aranmaktadır. Böylesi bir eylem gerçekleştirecek olan bir kişi bu eylemden önce Huzurevleri Polis karakoluna elbombalı bir saldırı gerçekleştirmektedir. Üzerinde bulunan telefon sayesinde rahatça yakalandığı belirtilmekte ve

yakalandığı gününe kadar bu telefonu kullanmış olması. O günlerde Şehrinçeşitli noktalarında kontrol noktaları oluşturularak araçlar aranmaktadır. Sıkı kontrollerin olduğu bir dönemde bu aracın nasıl eylem yerine gittiği de bir muamma.

Diğer bir nokta, arabayı satın alırken verdiği paralarda parmak izlerinin olması vb. bir dizi soru yanıtsız kalmakta.

Aslına bakarsak sorulardan ziyade bu eylemin niteliği ve bu örgütün yapısı noktasındaki sorunlara dikkat çekmekte yarar vardır.

Örgüt devrimci bir örgüt olmadığı için örgüt içinde devrimci disiplin yoktur, onun yerine burjuva disiplin ve hiyerarşik işleyiş sözkonusudur. Durumun böyle olduğunda eylemler ve iç işleyişte parti adı ve sansasyonel eylemler öne çıkar.

Devlet bu eylem üzerinden ne kadar temiz olduğunu kanıtlamaya çalışmaktadır. Oysa iki yıl içinde birdizi bombalama eyleminde suçüstü yakalanmıştır. (Şemdinli'de olduğu gibi) Üst düzey askeri yetkililer emekli olduktan sonra korku salmak için "devletin savcı, vali vb. yetkililerinin evlerine yakın bombalı eylemler yaptıklarını" itiraf etmişlerdir. Bunu da "kamu düzenin sağlamak" adına yaptıklarını kendi düzen bekçilerini "hizaya getirmek" adına yaptıklarını beyan etmektedirler. Devlet kimi çete örgütlenmeleriyle bu eylemleri düzenlediği açıktır, suçüstü olan çetelerde eskidiğinde göstermelik yargılanmalar ve cezalarla ödüllendirilir, devlet her zaman kendi çürümüş yapısını korumak istemektedir.

PKK gibi ezilen ulusun burjuva reformist örgütlenmeleri, kimi yanlış eylemlilikler koyabilir.

Biz komünistler hiç bombalama eylemi yapmayız şeklinde bir tavır içinde olmayız, ancak biz işçi ve emekçilere zarar verecek eylemlerden kaçınırız. Çünkü böylesi eylemleri sermaye sınıfı işçi ve emekçi sınıfına karşı yapar ve bunu işçi ve emekçilerin devrimcilerden uzaklaştırmak için kullanır.

Yaptığımız eylemde işçi ve emekçilerin önemli kesiminin desteğini almalıdır.

Bizim sınıf düşmanlarımıza karşı şiddetimiz onları alaşağı edip dünyayı şiddetten arındıran ezilen çoğunluğun iktidarıdır. Bu iktidar, son burjuva devlet yıkılmayana kadar devam eder. Sömürünün olmadığı dünyada "insanların ihtiyacına göre" yaşadığı komünist toplumla son bulacaktır.

Halkların Kardeşliği için tek yol devrim!

Biji Biratîya Gelan!

Bir SB okuru, 20.02.2008

KARKERÊNÊ TEDÊ WÊLATO Û SARÊ BİNDESTO JÜBENE

astarê bolşewîk

PERLODA MARKSÎST-LENÎNÎSTA Bİ AVERWAXT E (KURDÎSTANÊ VAKURÎ)

Bİ AGİRE NEWROZ'E ŞOREŞE NİXAV KİRİN!

BİJİ NEWROZ!

HAYDİ NEWROZ ATEŞİNİ DEVRİM İÇİN KÖRÜKLEMEYE!

AMOR: 38 · NISANE 2008 · BIHA: 3 YTL